

Medlemmer af Folketinget Line Barfod (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til integrationsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om situationen for ofre for menneskehandel og deres muligheder for ikke at blive handlet igen, herunder muligheden for ophold i Danmark?«
(Forespørgsel nr. F 36).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:01

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget kulturministeren, velfærdsministeren og ministeren for ligestilling.

Til kulturministeren er anmeldt følgende spørgere:

Pernille Frahm (SF)

Mogens Jensen (S)

Per Clausen (EL)

Karin Nødgaard (DF)

Flemming Møller Mortensen (S)

Til velfærdsministeren er anmeldt følgende spørgere:

Line Barfod (EL)

Lise von Seelen (S)

Til ministeren for ligestilling er anmeldt følgende spørgere:

Marlene Harpsøe (DF)

Julie Rademacher (S)

Anne-Marie Meldgaard (S)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørgere?

Det er ikke tilfældet. Vi vil forsøge at fordele tiden, således at der er en balance mellem ministrene, at det holdes inden for den time, der er afsat, og at der også er en balance mellem partierne, så flest mulige synspunkter kommer frem.

Det er sådan, at i første runde har spørger og minister 2 minutters taletid og herefter to runder a 1 minut.

Den første, der får ordet til kulturministeren, er fru Pernille Frahm.

Spm. nr. US 82

Pernille Frahm (SF):

Mange tak. Der har jo været en debat her i de sidste par dage især om, hvorvidt Københavns Kommune prioriterer kultur eller ikke prioriterer kultur. Der er fløjet nogle tal gennem luften.

Det, jeg gerne vil spørge kulturministeren om, er: Hvordan har dialogen mellem ministeriet og kommunen været i forbindelse med de omlægninger, der har været, f.eks. med de små storbyteatre, hvor man tog egenkapitalen og strøg den ind til Kulturministeriet, dengang amatørerne blevet nedlagt, og da man omdefinerede Filmfonden, skiftede ud i bestyrelsen, da man nedlagde centralbiblioteket, og da man ændrede på folkeloplysningsloven tilbage for et par år siden? Har der været nogen som helst dialog mellem Kulturministeriet og kommunen, da de her beløb blev fjernet? Det blev de jo. Altså, Københavns Kommune mistede jo en del kulturmidler på de omlægninger, der har været. Mit spørgsmål går simpelt hen på: Hvordan har dialogen mellem kulturministeren og kommunen det, i forhold til når der omlægges midler, som har været ude lokalt, og som bliver strøget ind og brugt centralt?

Kl. 13:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:03

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Dialogen har det godt; så godt, at Københavns Kommune er den kommune i Danmark, som får de fleste penge og den bedste behandling af Kulturministeriet, uden undtagelse. Der er slet ikke nogen tvivl om, at Københavns Kommune får en helt fantastisk behandling.

Det, der er udfordringen, er, at Københavns Kommune så ikke altid lever op til det. Jeg har udvalgt under mig i Kulturministeriet, som siger, at det er svært at have en dialog med København, for de spæder ikke til, de putter ikke penge ind i kulturen. Man forsømmer opgaven som metropol, som iværksætter, som dynamo, og der har vi en udfordring, fordi der er gode viljer til stede, men på grund af forskellige styreformere har man ikke en reel satsning på kulturen i København.

Lige netop i sammenhæng med de temaer, som fru Pernille Frahm nævner, har København ikke mistet nogen penge overhovedet. Jeg kan tage dem enkeltvis, men det tillader tiden sand-

synligvis ikke. Men vi kan tage Filmfonden som eksempel. Der har Kulturministeriet og DFI postet penge ind i en filmfond, som er københavnsk, forstået på den måde at det er et københavnsk projekt. Der er vi gået ind og har haft et tæt samarbejde og en meget god dialog. Jeg har så sent som i dag spurgt mine folk om det, og de undrer sig over, hvis der ikke skulle være en god dialog. Københavns Kommune er tværtimod meget, meget glad for, at Kulturministeriet – hvad der ikke er normalt – er gået ind i en filmfestival i København.

Der er sådan set en glimrende dialog. Problemet er lidt, at prioriteringen ikke – også ifølge kulturmiljøerne i København – helt er til stede i København. Det synes jeg er ærgerligt, for København er en fantastisk by, København har mange muligheder, og København gør det meget godt på mange fronter, men lige netop på kulturområdet er der altså et vist efterslæb, desværre.

Kl. 13:05

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:05

Pernille Frahm (SF):

Nu har der været nogle beregninger, der viser, at det er rigtigt, at København pr. borger ikke har den samme investering i kultur, som f.eks. Odense Kommune har.

Men jeg vil nu alligevel anfægte nogle af de påstande, kulturministeren nu kommer med her. F.eks. når man nedlægger centralbiblioteket i København, så bliver der jo fjernet et beløb fra kommunen. Det er rigtigt, at man ikke skal lave de ydelser, som centralbiblioteket tidligere stod for, men vi ved jo godt, at nogle af de her ting går sammen i en synergieffekt, så der forsvinder midler fra kommunen. Ligesådan da man ændrede på folkeoplysningen, blev der også direkte fjernet et beløb fra kommunens kulturbudget som følge af den omlægning. Der har jo ikke været nogen samtale, det er jo noget, ministeriet fuldstændig egenrådigt har besluttet.

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

København får en langt, langt bedre behandling end alle andre byer i hele Danmark. Det, jeg sådan set får mest kritik for, er, at København bliver behandlet så godt, som den gør. Der forventer vi blot, at København er medspiller.

Jeg kan nævne som eksempel – det virker lidt underligt, når man blot hører det, men det er nu den skinbarlige sandhed og virkelighed – at Københavns Kommune for kulturinstitutionerne i København, for statens kulturinstitutioner, vi kan tage Nationalmuseet, Statens Museum for Kunst, Det Kongelige Bibliotek osv., afkræver, hold godt fast, over 60 mio. kr. i dækningsafgift. Over 60 mio. kr., som man bare skovler ind, og man giver ikke én krone til de institutioner. Det virker jo helt barokt, men sådan er virkeligheden. Man skal ikke gøre det, men man kan gøre det. Sådan kunne man nævne den ene sag efter den anden.

Fru Pernille Frahm nævner centralbibliotekerne. Der ved fru Pernille Frahm også, for hun er en meget grundig og dygtig politiker, at det ikke er nogle penge, som Københavns Kommune har fået, det er nogle penge, som er gået til en statslig ydelse, som skulle laves på Københavns Bibliotek, og som Biblioteksstyrelsen nu har besluttet skal laves nogle andre steder. Så der er ikke taget nogen penge fra Københavns Kommune i den forbindelse.

Kl. 13:07

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:07

Pernille Frahm (SF):

Men vi kom ikke rigtigt ind på det med dialogen. Altså, hvordan blev Københavns Kommune involveret i de beslutninger f.eks. om centralbibliotekerne, f.eks. om ændringerne i Filmfonden, f.eks. om de små storbyteatre og f.eks. om folkeoplysningen? Hvordan har Københavns Kommune været inddraget i de ændringer?

Kl. 13:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:07

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Folkeoplysningen kan jeg ikke sige noget om, det er ikke min ressort. Jeg kender slet ikke til den problemstilling, det hører under undervisningsministeren.

Med hensyn til Filmfonden kan jeg rolig sige, at der har været en aldeles fremragende dialog. Derfor undrer det mig, at det emne bliver taget frem. Københavns Kommune har været utrolig glad for, at Kulturministeriet ekstraordinært har givet penge til Filmfonden. De har været glade for den dialog, der har været, og jeg har på intet tidspunkt hørt, at der skulle være klager over, at der ikke har været en dialog der, så det er helt

nyt for mig, at der skulle være problemer. Der er godt nok nogle socialdemokratiske politikere, som har sagt det i dagbladet Politiken, men jeg tror, man kan spørge alle andre, der ved noget om sagen – det tror jeg ikke vedkommende har vidst noget om – at der har været en rigtig, rigtig god dialog mellem Kulturministeriet og kulturudvalgets embedsfolk med hensyn til Filmfonden.

Med hensyn til centralbibliotekerne er sagens kerne jo den, at vi har valgt målrettet at satse på bedre bibliotekservice, nye ydelser, andre former for distribution, og der er der så blevet færre centralbiblioteker i Danmark. Et af dem, som er røget, er Københavns, og det er jo altså en beslutning, som man har truffet i Biblioteksstyrelsen. Og der er ikke taget én krone fra Københavns Kommune i den forbindelse, overhovedet.

Kl. 13:08

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmålet fra fru Pernille Frahm.

Så er det hr. Mogens Jensen som spørger til kulturministeren.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 83**Mogens Jensen (S):**

Jeg må sige, at det undrer mig lidt, at man i dagbladet Politiken kan opleve, at kulturministeren laver sådan et udfald mod en enkelt kommune, i det her tilfælde Københavns Kommune, som ministeren altså klandrer for ikke at investere nok i kulturen og ikke at bruge penge nok på kulturen. Jeg ved ikke, om det er en stil, man nu skal til at finde hos kulturministeren, også over for andre kommuner, altså at han går ud og peger kommuner ud og siger: Det gør I ikke godt nok. Jeg må indrømme, at jeg ikke synes, det er særlig konstruktivt for den dialog, der bør være mellem regeringen og landets største kommune.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg måske også synes, det er lidt urimeligt, at ministeren fremkommer med den her kritik og kræver, at kommunen skal investere flere penge i kultur. Burde ministeren ikke feje for egen dør først? Hvor er ministerens store investeringsplan for dansk kultur? Jeg har ikke set den.

Jeg kan jo konstatere, at i den tid, ministeren har siddet, er det statslige budget til kulturen, når vi undtager de omlægninger, der har været, kommunalreformen osv., stadig væk mindre,

end da ministeren trådte til. Så jeg spørger: Hvor er ministerens egen investeringsplan, og burde ministeren ikke selv have sådan en frem for at begynde at skyde på tilfældige kommuner?

Vi har i dag i et samråd hørt, at ministeren har sagt, at han ikke kan garantere, at kulturinstitutionerne udeomkring i landet vil have de penge, de har nu, når vi kommer til 2009. Må jeg ikke spørge ministeren: Er det ikke udtryk for en minister, som ikke har nogen ambition, som ikke har nogen investeringsønsker, og som nu bare med meget tomme tøndrer buldrer mod et København, som trods alt har øget deres investeringer fra 2005 til 2007?

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Dansk kultur har aldrig nogen sinde haft det så godt som nu: Dansk litteratur blomstrer, dansk billedkunst flourerer, dansk film klarer det aldeles fremragende, dansk musik klarer det utrolig godt. Så man kan sige, at dansk kultur aldrig nogen sinde har haft det så godt. Der er slet ikke nogen tvivl om, når man kommer ud i talentmiljøerne, at det blomstrer med talenter; vi er godt repræsenteret i udlandet inden for alle genrer, og der foregår en masse kvalitetsting inden for kulturen. Så det går sådan set rigtig godt.

Der, hvor udfordringen er nu, er at få involveret også de lokale miljøer, og i det her tilfælde er København så også en udfordring. Der er i høj grad tale om god vilje; der sker rigtig mange gode ting i København, men når vi f.eks. bliver præsenteret for, at Nationalmuseet skal betale over 10 mio. kr. i dækningsafgift for at få lov til at ligge i København – over 10 mio. kr. – så virker det altså noget barokt. Og Statens Forsvarshistoriske Museum, som ligger ca. 50 m herfra, Tøjhusmuseet, har oplevet en stigning på over 100 pct. i deres dækningsafgift, sådan at det, de betaler bare i dækningsafgift til kommunen, er en meget, meget stor del af deres budget.

Sådan oplever vi det med den ene institution efter den anden. Det Kongelige Bibliotek betaler også i nærheden af 10 mio. kr. blot for at være Det Kongelige Bibliotek i København, og kommunen giver 0 kr. til det.

Så oplever vi jo altså, at så godt som alle andre byer betaler væsentlig mere til kultur – jeg kan i hvert fald ikke finde nogen, som ikke gør det – investerer væsentlig mere i kultur, og er væsentlig bedre samarbejdspartnere på kultur-

området end København, og det er det, der er udfordringen.

Jeg ved, at der er god vilje, og jeg har en god dialog både med overborgmesteren, Ritt Bjerregaard, som klarer det godt, og med kulturborgmesteren, som af al magt forsøger at komme igennem med forskellige forslag, men på grund af magistratstyret i Københavns Kommune er der jo et flertal imod hende.

Der er jo en god vilje, men jeg hører ofte fra miljøet i København, at man mangler samarbejdspartnere, og at man mangler, at Københavns Kommune går aktivt ind i kulturinvesteringerne.

Kl. 13:12

Formanden:

Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:12

Mogens Jensen (S):

Jeg skal være den første til at ønske, at landets kommuner brugte flere penge på kultur, for kultur er en investering i menneskelig udvikling og dermed også en investering i samfundsudvikling, og det er noget, der betyder utrolig meget for mange mennesker, også for bosætningen udeomkring i mange kommuner.

Men det er jo selvfølgelig ikke kulturministeren ubekendt, at den her regering om nogen har lagt så stram en økonomisk styring på kommunerne, at de jo bliver nødt til at gå ind og prioritere og ofte kommer til at prioritere kultur fra. Ministeren ved udmærket, at der i de sidste 2 år er blevet skåret voldsomt og i forhold til andre områder forholdsvis meget på biblioteksdriften rundt omkring i landets kommuner. Og det skyldes jo, at man er nødt til at prioritere. Så er ministeren med sin stramme udgiftsstyring i forhold til kommunerne ikke selv skyld i, at man ikke kan investere i kultur?

Kl. 13:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:13

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er jo ikke til at komme uden om, at kommunerne aldrig nogen sinde har haft så mange penge, som de har nu – aldrig nogen sinde i danmarkshistorien. Det er heller ikke til at komme uden om, at der er en del kommuner, som investerer massivt i kultur og bruger flere penge på kultur, og at der er kolossal forskel på, hvad man investerer i kultur i København, og hvad man investerer i alle andre store byer i Dan-

mark. Det er nu sådan, kendsgerningerne er. Hvordan man så vælger at prioritere i kommunerne, er jo sådan set op til dem.

Årsagen til, at jeg er gået ind i debatten, er, at jeg har haft møde med f.eks. Kunstrådet, som fortæller mig, at det er svært at finde samarbejdsprojekter i København, fordi der ikke er medfinansiering fra Københavns side. I alle andre byer er der altså medfinansiering, og der står man på hænder og fødder og på hovedet for at være med til at få del i de kulturpenge, der er, og gå ind i samarbejdsprojekter. Og det er altså vanskelligere i København, desværre, for den gode vilje er til stede, og vi har en fantastisk by, hvor der kan ske meget – og der sker mange positive ting i byen, vil jeg så sige.

Så er det heller ikke værre, end at dialogen er ganske god på mange andre fronter, f.eks. på filmfodområdet, hvor vi har lavet et godt samarbejde og etableret en god filmfond sammen, Københavns Kommune og staten.

Kl. 13:14

Formanden:

Så er det hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:14

Mogens Jensen (S):

Jeg må sige, at jeg ikke synes, det er klædeligt for ministeren eller regeringen, at man forsøger sådan at gå i clinch med bestemte kommuner. Jeg ved ikke, om det skyldes, at Ritt Bjerregaard har en anden partifarve end kulturministeren, men jeg finder det besynderligt, at man går i kødet på lige præcis én bestemt kommune, nemlig København, som trods alt bruger 1 mia. kr. om året på kultur.

Jeg medgiver ministeren, at det gerne kunne være mere, men så tror jeg altså, at ministeren og regeringen skal i gang med at finde nogle flere penge og give nogle videre rammer til kommunerne.

Må jeg så ikke spørge: Hvor er ministerens egen investeringsplan for statens kulturinvesteringer? Hvornår er de store investeringer, der er lavet på det her område, Operaen, Skuespilhuset, besluttet? Hvornår er der taget ansvar for det? Det var under den tidligere regering, så alt det, ministeren nu klipper snore over på og har klippet snore over på, er jo noget, der er besluttet under en tidligere regering.

Hvornår kommer ministeren med sine ambitioner for dansk kulturliv? Jeg savner dem; jeg savner en investeringsplan, når ministeren nu kritiserer København for ikke at have en.

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:15

over hele verden, og det giver jo anledning til diskussionen om, hvorvidt der også påhviler idrætsforbund en forpligtelse til at sikre, at de sponsorer, man har, overholder de grundlæggende arbejdstager- og menneskerettigheder. De første reaktioner, der er kommet fra den danske idrætsverden, har været lidt blandede, vil jeg sige.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Man kan jo skyde fra alle sider. Jeg er i hvert fald aldrig nogen sinde blevet beskyldt for ikke at have mange forskellige politikker og tage mange forskellige initiativer. Så sent som i går lancerede jeg – det står i aviserne i dag – en musik-handlingsplan, hvor der investeres over 80 mio. kr. i musikken i de næste 4 år: i talentudvikling, i rytmiske spillesteder, i transportstøtte, i det hele taget for at få en fødekæde ordentligt i gang, så vi kan få flere børn og unge i musikskolerne til at komme ind og vælge konservatoriet og komme ud og spille i vores orkestre.

Sådan kan man tage det ene område efter det andet. Jeg tror i al beskedenhed ikke, at der nogen sinde er sket så meget på kulturområdet, som der er sket i de sidste 6-7 år, hvor vi har været i regering – og det er inden for alle områder uden undtagelse. Der sker noget; vi har mange ambitioner. Det handler ikke kun om penge for os, det handler om indhold, det handler om kvalitet. Det handler ikke om at have sådan en relativistisk tilgang til det, altså at jo mere jo bedre. For os er det vigtigt med kvalitet og indhold, og at der en idé med det, vi laver.

Kl. 13:15

Så kan man spørge, hvad det har med kulturministeren at gøre. Svaret på det er, at kulturministeren jo løbende er i dialog med den danske idrætsverden, og der er jo også økonomiske relationer mellem den danske idrætsverden og den danske stat gennem tipsmidler og på anden vis.

Så mit spørgsmål til ministeren er, om han vil benytte den dialog til at forsøge at overbevise den danske idrætsverden, de danske idrætsforbund om, at det faktisk bør være sådan, at de bør stille krav om, at de sponsorer, de har, de leverandører, de har, overholder grundlæggende arbejdstager- og menneskerettigheder.

Kl. 13:18

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:18

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, at alle ansvarlige borgere i det her samfund har et ansvar for at forfølge tanken om respekt for menneskerettigheder og respektable arbejdstagerforhold. Jeg kender ikke til den nævnte udsendelse og de artikler, der er blevet skrevet om det, men jeg kan se, at jeg har fået spørgsmål fra hr. Per Clausen om det, og så vil jeg selvfølgelig besvare dem.

Det bliver jo ikke sådan, at vi fra statens side kan pålægge organisationer at gøre det ene eller det andet, men vi kan jo henstille til – og det vil jeg altid gerne gøre – at der må være en respekt for respektable og ordentlige arbejdsforhold også for de arbejdstagere og lønmodtagere på fabrikker, som laver sportsudstyr til store koncerner, som også sponsorerer dansk idræt på den ene eller anden måde.

Jeg er nødt til at grave lidt mere i sagen for at kunne svare på, hvordan den dialog skal foregå, også i forbindelse med besvarelsen af de spørgsmål, jeg har fået om sagen.

Jeg kender simpelt hen ikke nok til det, men jeg kan kun sige, at jeg mener, at vi som mennesker alle sammen har et ansvar for hele tiden at være opmærksom på det og også tage en konsekvens i den dialog, vi har, med de mennesker, vi samarbejder med, hvis ikke de mest almindelige

Formanden:

Tak til hr. Mogens Jensen.

Så er det hr. Per Clausen som spørger til kulturministeren.

Kl. 13:16

Kl. 13:16

Spm. nr. US 84**Per Clausen (EL):**

Jeg skal bevæge mig over på et andet af ministerens ressortområder, et af dem, han nærer stor forkærlighed for, nemlig sportens og idrættens verden, uden i dag at komme ind på OL – sådan direkte i hvert fald.

Baggrunden for mit spørgsmål er, at der i går kom en historie frem i medierne om, at en række af de producenter af sko og tøj til idræt, som jo er absolut dominerende, igen er blevet afsløret i hverken at overholde menneskerettigheder eller arbejdstagerrettigheder der, hvor de får produceret deres produkter. Det har jo relevans for dansk idræt, fordi en stor del af disse kendte koncerner jo også er sponsorer og leverandører til danske idrætsforbund og til idrætsforbund

respektable arbejdstagerforhold og menneskerettigheder bliver overholdt.

Kl. 13:19

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:19

Per Clausen (EL):

Jeg vil sige, at jeg sådan set er meget glad for, at ministeren har en positiv tilgang til det her spørgsmål, for der er jo ikke nogen tvivl om, at hvis man f.eks. har den opfattelse, at en af måderne at få virksomheder til at overholde de her rettigheder på er ved at sikre, at deres efterspørgsel påvirkes, hvis ikke de behandler deres ansatte ordentligt og overholder menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder, og det er også af afgørende betydning, at disse produkter ikke promoveres af kendte idrætsfolk og af danske idrætsforbund, der jo har en høj respektabilitet og status i det danske samfund. Så det er faktisk ret afgørende, hvordan idrætsforbundene agerer.

Så har jeg bare en tilføjelse til det: Er ministeren også indstillet på at tage en drøftelse med nogle af sine kolleger i de andre lande? For der er jo ingen tvivl om, at dansk idræt ville have meget nemmere ved at gennemføre det her, hvis det skete i samarbejde med andre europæiske lande, andre lande, hvor man har det samme udgangspunkt, nemlig at menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder skal overholdes. Det er ikke, for at regeringen skal pålægge idrætsforbund at gøre noget som helst – det er jeg helt med på – men overalt foregår der jo en dialog, og den dialog er det vigtigt at skubbe til.

Kl. 13:20

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:20

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, det er en meget relevant og også interessant problemstilling, som hr. Per Clausen rejser her i debatten. I forbindelse med udarbejdelsen af svarene på de § 20-spørgsmål, jeg har fået stillet i sagen, vil jeg vurdere, hvad man kan gøre i den sag.

Jeg synes, det er et ansvar for vores samvittighed, men også som mennesker, at man hele tiden kæmper for, at der er ordentlige forhold for lønmodtagere rundtomkring i verden, og at menneskerettighederne bliver overholdt. Hvor-

dan man kan sikre det ved den dialog, der må være, vil jeg prøve at kigge nærmere på i forbindelse med besvarelsen af de spørgsmål, jeg har fået stillet om sagen.

Kl. 13:21

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:21

Per Clausen (EL):

Jeg skal faktisk sige, at jeg er meget tilfreds. Selvfølgelig kunne man godt ønske sig, at kulturministeren i dag havde en færdig plan for, hvad han ville gøre, men jeg anerkender, at situationen opstod i går, og at det kan være fornuftigt at bruge lidt tid på at finde ud af, præcis hvordan man agerer. Jeg vil sådan set bare sige, at jeg er meget tilfreds med, at kulturministeren i dag har givet tilsagn om, at han både er interesseret i og indstillet på at indgå i en dialog med de danske idrætsforbund om den her problemstilling og er indstillet på at indgå i en dialog med øvrige idræts- og kulturministre i andre lande, hvor det kan være relevant, for at forsøge at få en fælles profil på det her område. For jeg tror faktisk, at det vil være meget afgørende, hvis vi for alvor skal gøre noget ved menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder i de her virksomheder, som jo er meget afhængige af deres gode navn og rygte, som de har lidt uførtjent. Det er jo også derfor, de hele tiden lover, at de vil gøre det bedre næste gang.

Så mit håb er, at det her kan ende med, at man kan få et kodeks, hvor man siger, at betingelsen for at være sponsor for idrætsforeninger og idrætsorganisationer i Danmark og også gerne i andre lande er, at nogle basale menneskerettigheder og arbejdstagerrettigheder overholdes.

Kl. 13:22

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:22

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg takker for spørgsmålene, som jeg også har fået skriftligt. Som sagt vender jeg tilbage og vil prøve at se, om vi kan få etableret en dialog i den her sag.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen.

Så er det fru Karin Nødgaard som spørger til kulturministeren.

Spm. nr. US 85**Karin Nødgaard (DF):**

Der har jo i den seneste tid været en hel del debat om brugerbetaling. Det har der været på mange forskellige områder i Danmark, men der har også været drøftet brugerbetaling på kulturrens område. Fra politisk side har der været forskellige udmeldinger fra den konservative finansordfører og fra kulturministeren, og der synes jeg jo at det kunne være interessant i dag at høre, om kulturministeren også finder, at det vil være logisk at indføre brugerbetaling på kulturrens område. Vi ved jo, at det aktuelt har været drøftet på biblioteksområdet, og at det har været foreslået, at man skulle betale for at låne bøger.

Nu er det jo sådan, at kulturministeren er konservativ lige så vel som den finansordfører, vi snakker om her, og derfor synes jeg, det kunne være interessant at høre, om kulturministeren både forud og efterfølgende har drøftet det her med sin partifælle, så vi andre ligesom kan få et helt klart indtryk af, hvorledes det forholder sig.

For Dansk Folkeparti er det jo meget vigtigt, at tilgængeligheden til den danske kultur er stor, og det synes jeg også er det, vi tit har hørt fra kulturministerens side. Men det er jo ligesom ikke det, der kommer til udtryk, når vi hører, at den konservative finansordfører siger, at der skal være brugerbetaling på f.eks. biblioteksbøger. Vi hører jo fra regeringen, at man gerne vil have et vidensamfund, og at alle skal have mulighed for at tilegne sig viden, og jeg synes jo, at det er vigtigt, at det så også er muligt for alle borgere i Danmark, og at der ikke er andre ting, der skal være afgørende for, om man kan låne eller ikke kan låne.

Så jeg synes, at der har været sådan lidt forskellige udmeldinger, også da debatten kørte om den udmelding, der kom fra den konservative finansordfører. Og jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentarer til det, om man kunne forholde sig lidt nærmere til det, sådan at vi også bliver afklaret.

Kl. 13:24

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:24

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringens holdning er krystalklar: Vi er imod brugerbetaling på bibliotekerne, forstået på den måde, at det er vigtigt med tilgængelighed, at det er vigtigt, at økonomien ikke er en barriere

for, at børn og unge låner bøger og får den magiske verden serveret lige op i hovedet og lige ind i ansigtet – lige ind i hjernen, lige ind i hjertet – når de læser nogle spændende bøger og søger viden og oplysning på bibliotekerne. Så derfor er vi imod brugerbetaling på bibliotekerne.

Kl. 13:25

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:25

Karin Nødgaard (DF):

Vil det sige, at når ministeren siger, at man er imod brugerbetaling på bibliotekerne, så gælder det alle områder inden for bibliotekerne? For vi ved jo, at der i loven om biblioteksvirksomhed fra 2000 er givet nogle muligheder for, at man kan lave brugerbetaling på visse serviceydelser. Der synes jeg at det kunne være interessant at høre, om ministeren måske har nogle tanker om, at der kunne være områder inden for bibliotekssystemet, som godt kunne være pålagt en vis form for brugerbetaling.

Jeg kunne også godt tænke mig at spørge ministeren, om han er klar over, om der er nogen biblioteker i Danmark, som benytter sig af en eller anden form for brugerbetaling, det kunne f.eks. være på dvd og film osv., og også, om ministeren måske har nogle tanker om de krav, der skal stilles til det, der eventuelt skulle være brugerbetaling på. Altså, man kunne sige, at der kunne være nogle film, som man ikke skønnede var videnbaserede, men mere sådan underholdningsbaserede, og at det så var nogle af dem, som måske skulle pålægges en afgift.

Kl. 13:26

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:26

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Min grundlæggende holdning er, at bibliotekernes hovedfunktion er bøgerne, og at de har en pædagogisk, opdragende rolle i at sørge for, at bogen er til stede og til rådighed for lånerne, ikke mindst den unge generation af danskere. Alle de andre ting, de har, er så med til at vise, at biblioteket er et vidensted, et oplysningssted.

Men jeg har f.eks. gennemført en karensperiode for udlån af musik på 3 måneder, og det betyder, at hvis man skal låne nye cd'er, skal der gå 3 måneder. For jeg synes, det er rimeligt med brugerbetaling på den måde, at man køber sine egne cd'er, når de er nye, og så kan man låne dem, hvis der er gået lidt tid, så man ikke bare låner dem på biblioteket og kopierer dem, så

musikbranchen går glip af det pladesalg. Jeg har ikke nogen planer om yderligere brugerbetaling.

Det er klart, at der altid er diskussion om bødenniveau og alt muligt andet, når man låner bøger, og jeg synes for øvrigt, det er rimeligt, at der kommer en bøde, når man ikke afleverer sine bøger. Det er der, hvor man kan hente noget økonomi ind i bibliotekerne, men jeg har ingen planer om at finansiere noget af bibliotekets drift med nogen former for brugerbetaling.

Kl. 13:27

Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 13:27

Karin Nødgaard (DF):

Det synes jeg lyder positivt, i hvert fald i forhold til bøgerne. Men jeg synes måske, at ministeren mangler lidt at svare på, om det, der er givet udtryk for nu, og som er regeringens holdning, også er Det Konservative Folkepartis holdning, således at den holdning her er afstemt.

Nu har vi jo hørt, at tidligere spørgere også har været inde på debatten om hovedstaden og kulturen, og hvad man giver der, men med hensyn til provinsen lader det ifølge en artikel, vi læste i går, til, at kommunerne bruger rigtig mange penge på kulturen. Det vil jo egentlig sige, at de i forvejen lægger ekstra til kulturen, men skal man så også hen at betale for at låne bøger, er det endnu mere. Jeg håber da, at kulturministeren har gjort sin finansordfører opmærksom på de her forhold, for det skal trods alt være sådan, at alle borgere i Danmark har mulighed for at gå på biblioteket og låne bøger og tilegne sig viden. Det må være noget af det mest primære i det danske samfund.

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er som sagt regeringens klare holdning, at der ikke må være brugerbetaling, når man låner bøger på biblioteket. Det skal være tilgængeligt, og det skal være muligt at låne de bøger, man har lyst til at låne og læse og tage med hjem.

Med hensyn til Det Konservative Folkeparti står jeg jo her som minister, men jeg kan rolig sige, at Det Konservative Folkepartis holdning er den samme som min, og det vil sige, at der ikke skal være brugerbetaling for lån af bøger på bibliotekerne.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak til fru Karin Nødgaard og tak til kulturministeren. Der er så ikke flere spørgsmål til kulturministeren. Tak for deltagelsen.

Så er der spørgsmål til velfærdsministeren, og den første, der får ordet som spørger, er fru Line Barfod.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 86**Line Barfod (EL):**

Ministeren er minister for velfærd og dermed for, at tingene fungerer i både kommuner og regioner. Ministeren er også minister for ligestilling og burde vel dermed også være minister for, at vi på et eller andet tidspunkt får ligeløn i Danmark.

Derfor vil jeg gerne høre: Hvad har ministeren tænkt sig at gøre i forhold til den igangværende konflikt for at sikre, at vi får muligheden for at få velfærden til at fungere, så vi får en solidarisk velfærd i fremtiden, og for at sikre, at vi får arbejdet os hen imod at få ligeløn, altså at vi på et tidspunkt også kan få mandeløn i kvindeslag?

Helt konkret er det jo ministerens kollega finansministeren, der sidder med vetoretten i forhold til regionerne og dermed sidder på den afgørende beslutning om, hvorvidt der kan indgås et forlig eller ej mellem Danske Regioner og Sundhedskartellet og FOA.

Derfor vil jeg gerne høre: Hvad agter ministeren for velfærd og ligestilling at gøre på det her område?

Kl. 13:29

Formanden:

Velfærdsministeren.

Kl. 13:29

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu er der, som spørgeren selv siger, en konflikt på arbejdsmarkedet, en helt lovlig konflikt, og den agter jeg ikke at blande mig i. Derfor vil jeg heller ikke kommentere spørgsmålet om, hvad holdningen er til de krav, som bliver stillet i konflikten. Det er et anliggende for arbejdsmarkedets parter.

Kl. 13:30

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:30

Line Barfod (EL):

Men problemet er jo, at regeringen *har* blandet sig. Problemet er jo, at regeringen har indrettet det på den måde, at det er regeringen, der har vetoret. Regionerne har ikke ret til selv at indgå en aftale med Sundhedskartellet og FOA. Den skal godkendes af regeringen. Så hvis der skal indgås en aftale, er det op til regeringen at sikre det. Der ligger et stort ansvar på ministeren, da ministeren jo er minister for at sikre, at velfærd fungerer, at vi på et eller andet tidspunkt får afsluttet konflikten, og at der også er en solidarisk velfærd i fremtiden, at der er nogle medarbejdere, som kan tage sig af vores børn og vores syge og vores ældre, og at det hele fungerer. Og ministeren er samtidig oven i købet minister for ligestilling. Jeg går ud fra, at ministeren har en holdning om, at der bør være ligeløn.

Så ligger der altså et meget stort ansvar på ministeren, som man vel ikke bare kan lægge fra sig og sige: Det er ikke mit ansvar. Det kan man ikke, når man samtidig er med i en regering, der har lavet en lovgivning, hvor det er regeringens ansvar.

Kl. 13:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:31

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan ikke andet end at henvise til, at det er regionerne, der forhandler med Sundhedskartellet; der har jo været kontakter, og de er så foreløbig afbrudt, så vidt jeg er orienteret gennem pressen. Men det er jo de to parter, der forhandler, og så vidt jeg er orienteret, fungerer nødberedskabet også godt.

Kl. 13:31

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:31

Line Barfod (EL):

Nu prøver jeg med nogle meget korte spørgsmål.

For det første: Kan ministeren bekræfte, at regeringen har vetoret, at regionerne ikke må indgå en aftale, uden at regeringen har godkendt den?

For det andet: Mener ministeren, at vi bør arbejde hen imod at få ligeløn i Danmark?

Kl. 13:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:32

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg må desværre gentage mig selv: Jeg ønsker ikke at kommentere en igangværende konflikt på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:32

Formanden:

Dermed tak til fru Line Barfod.

Den næste spørger er fru Lise von Seelen til velfærdsministeren.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 87**Lise von Seelen (S):**

Vi har af flere omgange drøftet, at mange børn i deres opvækst for sent får den bistand, de har brug for, hvis de har ondt i deres tilværelse. Vi kan se, at mange børn først får hjælpen, når de er 10-12 år, og vi har en formodning om, at børnene, hvis de havde fået den noget tidligere, dels havde haft mindre problemer, fordi børnene ville have haft en bedre tilværelse, dels kunne alle de vanskeligheder, der melder sig for børnene i omverdenen, også have været mindre.

Når nu indsatsen kommer så sent, er det så ministerens opfattelse, at det skyldes kulturen, der findes i kommunerne, hvad angår, hvornår bistanden skal sættes ind, eller skyldes det, at kommunerne er så hårdt presset på økonomien, at de skubber hjælpen så lang tid som muligt for at spare på pengene?

Kl. 13:33

Formanden:

Velfærdsministeren.

Kl. 13:33

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg er fuldstændig enig i, at der er et problem. Der er mange indikatorer, der peger i retning af, at der er brug for, at omsorgssvigtede børn bliver hjulpet tidligere, og at de bliver fjernet tidligere fra deres hjem. Der er ikke noget sagligt belæg for, at det skyldes økonomien. Samlet set er det bloktilskud, kommunerne får i dag, steget år for år, og man kan se på nogle af de kommuner, hvor der er skåret ned, Kalundborg Kommune og Københavns Kommune, at de faktisk også der har fået et voksende bloktilskud. Man kan også se, at de disponerer på en bestemt måde. Københavns Kommune bruger langt over landsgennemsnittet på administrative omkostninger.

Så der er nogle muligheder for at bruge penge på området inden for de budgetter, kommunerne har. Men det ændrer jo ikke ved, at der er no-

get, der ikke fungerer godt nok, når vi ser det fra barnets synsvinkel, og derfor er jeg også parat til at lave reglerne om og i det hele taget få nogle andre rammer for kommunernes arbejde.

Kl. 13:34

Formanden:

Fru Lise von Seelen.

Kl. 13:34

Lise von Seelen (S):

I marts måned udtalte ministeren til Politiken, at ministeren ikke opfattede, at der var noget problem i, at børn efter undersøgelse blev sendt tilbage til forhold, som var problematiske. Men jeg kan da heldigvis notere mig her i april, at ministeren har skiftet opfattelse, og at ministeren nu tilkendegiver, at der er problemer med børn, som har en tilværelse i rammer, som ikke er tilfredsstillende for børn at vokse op i.

Jeg vil så vende tilbage til mit spørgsmål. Når ministeren ikke mener, at det er et økonomisk problem for kommunerne, skal jeg så forstå det sådan, at ministeren faktisk mener, at det er et fagligt problem eller et kulturelt problem? For ministeren siger samtidig, at der ikke er noget fagligt belæg for, at indsatsen kommer så sent. Hvad er så årsagen til, at børnene får hjælp for sent?

Kl. 13:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:35

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

En af de forklaringer, som vi jo hører fra både kommunalpolitikere og sagsbehandlere, er, at man i højere grad tager udgangspunkt i forældrenes behov. Det skyldes, at man læser loven på den måde, at det er det, man skal gøre, altså vægte forældrenes behov, jeg ved ikke, om man kan sige højere, men i hvert fald på en sådan måde, at man giver forældrene en række chancer, inden man fjerner barnet. Der er det så vurderingen, at vi skal ændre ordlyden i loven, så det bliver endnu mere entydigt, end det er – jeg troede faktisk, at det var ret entydigt, men det er det åbenbart ikke i tilstrækkelig grad – nemlig at det er barnets behov og barnets retssikkerhed, vi skal tage udgangspunkt i. Det tror jeg vil kunne bidrage til, at omsorgssvigtede børn bliver hjulpet bedre.

Kl. 13:36

Formanden:

Fru Lise von Seelen.

Kl. 13:36

Lise von Seelen (S):

Vi er meget glade for og tilfredse med, at ministeren har ændret sit fokus og siger, at det er barnets behov, der er afgørende. Det er barnets hverdag, der skal være gunstig, så det her barn kan få en god tilværelse og et godt voksenliv.

For nogle måneder siden fremsatte vi det forslag, at man skal ændre på refusionsreglerne, så dan at de kommuner, der gør en tidlig indsats for barnet, faktisk bliver tilgodeset. Jeg kan se her på nogle af de sidste meddelelser, som ministeren er kommet ud med i pressen, at ministeren godt vil være med til at tænke den tanke og være med på vores idé. Det glæder os meget, at kommuner, der handler rettidigt, også skal kunne se det i deres kommunekasse.

Vil ministeren bekræfte, at ministeren vil være med til at arbejde på den her måde? Og hvis det er et ja, hvornår kan vi så forvente, at der kommer et initiativ, så de her børn får det, de har fortjent, nemlig en god tilværelse?

Kl. 13:37

Formanden:

Velfærdsministeren.

Kl. 13:37

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Mig bekendt har jeg ikke ændret fokus, men når nu der bliver refereret til Politiken, så undrer det mig ikke så meget, hvis jeg igen har været fejlciteret, havde jeg nær sagt.

Med hensyn til muligheden for refusion har jeg sagt, at det er et af de forslag, som skal undersøges. Jeg tror godt, jeg kan sige, at vi jo alle sammen ved, at der er store problemer med refusionsordninger, fordi de giver anledning til kassetænkning. Vi ved også godt, at sådan et forslag kan betyde, at man netop forskubber indsatsen fra en forebyggende indsats til, at der bliver grebet ind og barnet bliver fjernet, måske også der, hvor man ikke ønskede det. Men man kan sige, at der er meget, der også tyder på, at der er brug for nogle incitamenter i forhold til kommunerne. Det kan også være sanktioner. Jeg har sagt, at det i hvert fald er noget, jeg vil undersøge.

Kl. 13:38

Formanden:

Tak til fru Lise von Seelen og tak til velfærdsministeren. Og velkommen til ministeren for ligestilling, som nu skal svare på spørgsmål, først fra fru Marlene Harpsøe.

Spm. nr. US 88**Marlene Harpsøe (DF):**

Den 7. maj deltog ministeren og jeg selv i en konference her på Christiansborg, som var arrangeret af Kvinder for Frihed. Temaet på konferencen var tørklæder og tilhylning, og på konferencen redegjorde en læge for, hvorledes tilhylningen kunne være sundhedsskadelig, fordi den hindrer optagelsen af D-vitamin, som vi får fra solen, og som vi ikke udelukkende kan spise os til. Tilhylning øger altså risikoen for mangel på D-vitamin, og med den mangel hindres også optagelsen af kalk i kroppen, som knoglerne jo er uhyre afhængige af.

I Dansk Folkeparti bliver vi derfor bekymret for, om tilhylede kvinder og piger i højere grad end andre udvikler gigt, knogleskørhed m.v. og derved bliver en udsat gruppe, hvilket gør, at de ikke opnår de samme muligheder som andre danske kvinder i form af uddannelse og arbejde og dermed også ligestilling, som jo er utrolig vigtig i det danske samfund.

Jeg vil dog også gerne pointere, at det ikke lige præcis er det her, som er afgørende for, at Dansk Folkeparti ønsker et tørklædeforbud, men vi finder det alligevel vigtigt også at belyse det sundhedsmæssige aspekt, som kan have en indflydelse på ligestillingen i det danske samfund. Jeg vil høre, om ministeren deler Dansk Folkepartis bekymring på det her område.

Kl. 13:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:40

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jeg synes da bestemt, det er bekymrende, når man hører læger tale om, at der er indicier for, at både piger og kvinder kan komme til at lide af D-vitamin-mangel, hvis de får meget lidt eller stort set intet sollys på kroppen. Mig bekendt er der ikke egentlig dokumentation for det. Det er mit indtryk, også fra konferencen, at der er læger, der så vil arbejde med at undersøge det.

Kl. 13:40

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:40

Marlene Harpsøe (DF):

Betyder det så, at ministeren ikke vil undersøge det her nærmere, altså om der kan være en problemstilling der, eller skal vi bare acceptere, at

der kan være et konkret problem med ligestilling på det område, fordi kvinderne kan blive marginaliseret og kan blive en udsat gruppe, netop fordi de har større risiko for at få gigt, knogleskørhed og andre sygdomme? Er det det, jeg må konkludere ud fra, hvad ministeren siger, altså at ministeren ikke ønsker at undersøge det nærmere og ikke er interesseret i det?

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Nu er det jo helt klart noget, der ligger på sundhedsministerens område. Det er jo meget svært for mig at gå ind på det felt, og det er også typisk noget, som jeg forbinder med et forskningsområde, som læger går ind i. Jeg skal passe på, for jeg er ikke helt klar over, hvordan spillereglerne er for forskning på det sundhedsmæssige område.

Men der, hvor det mere er mit felt, har jeg jo besluttet – jeg har også fået nogle penge fra satspuljepartierne – at lave en kortlægning af særlige vilkår for kvinder med indvandrerbaggrund; hvor der er nogle særlige barrierer for deres aktive deltagelse i det danske samfund. Jeg er i gang med nu at finde ud af, hvordan jeg skal gribe det an, hvilke elementer jeg kan kortlægge, og hvordan det kan ske. Der vil nogle af de spørgsmål, som spørgeren er inde på, også komme til at spille en rolle. Men egentlig forskning i, hvad der forårsager D-vitamin-mangel, føler jeg bare ikke ligger inden for mit område.

Kl. 13:42

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:42

Marlene Harpsøe (DF):

Tak for svaret. Hvis vi så nu skal bevæge os over til noget, som ligger inden for ministerens område, netop ligestilling, så er der jo også en problematik om, at også børn helt ned til 4-årsalderen – det har jeg i hvert fald personligt set – tilhylles med tørklædet og dermed også er eller kan være en marginaliseret gruppe i fremtiden. Så den her spiral af manglende ligestilling bliver jo også videreført til børnene. Har ministeren en bekymring på det område?

Kl. 13:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:43

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jeg har en bekymring over for det forhold, at der er piger, der ikke er særlig gamle, som kan blive iført et tørklæde. Noget, også når man hører lægers udsagn, tyder på, at det hæmmer deres bevægelsesfrihed. Det kan ifølge lægerne netop også være med til at svække deres knogler og være det, der så senere hen forårsager knogleskørhed og altså også D-vitamin-mangel. Så det synes jeg er et problem.

Jeg overvejer i forbindelse med en kortlægning, jeg laver, at komme ud på nogle uddannelsessteder og der prøve at få et indtryk af, hvor udbredt det er, at skolepiger, også ganske små piger, går med slør.

Kl. 13:44

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe som spørger. Og så er det fru Julie Rademacher.

Kl. 13:44

Spm. nr. US 89**Julie Rademacher (S):**

Jeg blev også rigtig glad i dag, da jeg åbnede Jyllands-Posten og så, at ministeren har en kronik i om ligestilling og om, hvad vi skal gøre for ligestilling. Vi er som Socialdemokrater rigtig glade for, at der bliver taget hånd om det, og det er jo noget, vi har kæmpet for i rigtig mange år i Danmark. Jeg er jo en del af den nye generation, der kæmper for det her.

Det, jeg dog gerne vil vægte, er, at det er utrolig vigtigt, at vi ser det som en værdi for vores samfund at have ligestilling økonomisk, men så sandelig også som mennesker; at vi får taget diskussionen i forhold til familier og lignende.

I Spanien har man haft rigtig stor succes med at have det som hele regeringens målsætning. Det største emne i Spanien er simpelt hen at få gennemført rigtig mange ting på ligestillingsområdet. Det er rigtig positivt, også i betragtning af at det er et katolsk og et sydeuropæisk land. Og herhjemme ser jeg også i en gallupundersøgelse, at 54 pct. af befolkningen mener, at vi kan gøre meget mere, hvad angår ligestilling.

Men det, mit første spørgsmål til ministeren handler om, er, at der kommer et opråb til kvinder i den her kronik, men hvor bliver mændene af? For det er jo også utrolig vigtigt med de beslutningstagere, vi har i dag. Der er kun 7 ud af 98 borgmestre, der er kvinder – det vil sige, at 91 af vores borgmestre i dag er mænd. Det er rigtig

mange. De fleste i kommunalbestyrelserne er også mænd. Vi ser det også i Folketinget. De, der er beslutningstagere i dag, også i virksomheder og lignende, er mænd. Derfor er vi nødt til at gøre mænd til en del af løsningen for at få indført ligestilling, og ligestilling går begge veje. Vi ser rigtig mange steder, hvor det også begynder at halte med at få mændene med, f.eks. på nogle uddannelser.

Så jeg spørger ministeren, hvorfor mændene ikke også er nævnt i kronikken som en del af løsningen.

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Det er de bestemt også. Jeg regner med, at det er den kronik, der er i Jyllands-Posten, som spørgeren tager udgangspunkt i. Den handler jo direkte om, hvordan der kan blive flere kvinder, der stiller op til kommunalvalgene i 2009. Det har ligesom været mit indtryk, at der dér er lige så meget brug for at sige til kvinderne: Det er jer, der skal beslutte jer for, at I vil stille op. Jeg tror, at det er det mest virkningsfulde for at få ændret de tal, som ikke ser alt for pæne ud.

Men jeg havde faktisk tænkt mig at indbyde alle partiers ligestillingsordførere til et møde om, hvordan vi i fællesskab kunne få opmærksomhed omkring det at få flere kvinder ind i kommunalpolitik. Der vil der være frit slag til at komme med gode ideer, som vi kan være fælles om.

Kl. 13:47

Formanden:

Fru Julie Rademacher.

Kl. 13:47

Julie Rademacher (S):

Troen og viljen bliver nævnt, og dermed også evnen til at ville noget. Og som jeg siger, er 54 pct. af befolkningen faktisk med på det her og har også været det i flere årtier. Derfor kan man godt spørge sig selv: Hvis viljen og evnen og troen faktisk findes i det danske samfund, hvorfor er der så ikke sket noget mere? Derfor kunne jeg godt tænke mig, at man gør noget langt mere konkret og forlanger nogle mere konkrete løsninger af kommunerne. Jeg var glad for at se, at der er sat en målsætning om 35 pct. kvinder i kommunalbestyrelserne. Jeg spørger, om det er nok. Vi skal have opstillet mange flere.

Vi har også været ude med et forslag om en 40-60-model i forhold til de børsnoterede virk-

somheder simpelt hen for at sikre det. Nu har vi været enige om det her i årtier, hvorfor sker det så ikke mere? Hvad er det konkret, ud over gode råd, ministeren vil forlange af kommunerne?

Kl. 13:48

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:48

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Vi har også et samarbejde med kommunerne om at få flere kvindelige ledere eller flere kvinder i ledelsen af kommunerne. Det har sådan set været virkningsfuldt. Der er jo et noget højere antal kvindelige ledere i kommunerne og i øvrigt også i staten, end der er i det private erhvervsliv. Det synes jeg sådan set er et eksempel på, at man gennem en målrettet systematisk indsats godt kan nå nogle resultater, og at man ikke behøver at lovgive om f.eks. kvoter. Det kunne man jo ellers vælge.

Man kunne også vælge at sige til partierne, at de skal opstille lige mange mænd og kvinder. Men jeg synes sådan set, det er bedre, at det er op til det enkelte parti at lave den vurdering. Alle partier kan jo frit lave kvoteringer i deres opstillinger.

Kl. 13:49

Formanden:

Det er fru Julie Rademacher for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:49

Julie Rademacher (S):

Igen er vi sådan set alle sammen enige om, at der er et problem, og at vi også skal løse det. Men jeg mener stadig væk ikke, at ministeren nødvendigvis er ambitiøs nok på det her felt. Alle kommuner skal efter min vurdering have en ligestillingspolitik. Kan man ikke godt kræve det af dem? Den behøver ikke indeholde kvoter – det er vi nogle der måske godt kunne ønske, det er jo en debat, vi har i alle partier – men er det ikke rimeligt, at man forlanger, at alle danske kommuner har en ligestillingspolitik, og at man også dermed netop kommer til en erkendelse af, at der er et problem, og dermed også får fokuseret på nogle løsninger på det her område? Kunne det ikke også godt være en løsning, at man stiller krav om, at der i Danmark kommer langt flere kvindelige kandidater for partierne til byrådsvalgene?

Kl. 13:50

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:50

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

På baggrund af et krav fra staten bliver der faktisk nu lavet sådan nogle årlige ligestillingsplaner i kommunerne. Jeg tror også, at man lidt stikker sig selv blår i øjnene, hvis man tror, at vi herindefra kan sidde og lave alle mulige regler, der ændrer på sådan nogle forhold rundt omkring. Jeg synes, at det med, at vi skulle lovgive om, hvor mange kvinder partierne skal stille op, er et godt eksempel. Det må de da kattenknurre selv kunne finde ud af. Igen: Hvor meget skal et samfund være topstyret, og hvor meget skal man ligesom tro på, at folk faktisk godt selv kan finde ud af?

Jeg vil lige sige, at vi jo er nået rigtig, rigtig langt med ligestillingen i det danske samfund. Jeg kan ikke sige andet, end at kvinder også i Socialdemokratiet må være stærke nok til at kunne komme med mange kvindelige kandidater og få dem valgt. Det er jo der, det skal starte, ikke med at jeg skal komme med nogle regler til et stort parti som Socialdemokratiet.

Kl. 13:51

Formanden:

Tak til fru Julie Rademacher, og så er det fru Anne-Marie Meldgaard som spørger.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 90

Anne-Marie Meldgaard (S):

Nu er det jo ikke ret tit, at man har mulighed for at stille spørgsmål direkte til ligestillingsministeren. Det kunne der måske være en god idé i at have mulighed for oftere, og man kunne komme med en opfordring til, at der i Folketinget blev oprettet et egentligt ligestillingsudvalg.

Men her i den seneste uges tid har der været skrevet en række artikler i bl.a. B.T. om handel med kvinder og om kvinder, som bliver holdt som sexslaver i Danmark, ofte under forfærdelige og grusomme forhold – virkelig, virkelig undertrykkende. Det er kvinder, der er i konflikt med hensyn til, om de skal henvende sig til politiet for at få has på bagmændene og så risikere at få en udvisningssag bagefter.

På den baggrund undrer det mig også at kunne læse i B.T. i går, at ministeren ikke havde ønsket at modtage Soroptimisterne, som jo ikke bare i den forløbne uge, men faktisk i de seneste år har haft en målsætning om at forebygge og gå ind i indsatsen mod handlede kvinder. Og de har samlet 16.000 underskrifter, og jeg er helt,

helt sikker på, at der blandt de underskrifter også er underskrifter fra personer, som er medlem af ministerens parti. Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvad er årsagen til, at ministeren ikke ønskede at modtage Soroptimisterne?

Kl. 13:52

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:52

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen): Jeg kan fortælle, at jeg har modtaget de underskrifter i dag. Soroptimisterne har været på besøg, og vi havde et utrolig godt møde, og jeg fik en stor kasse med de 16.000 underskrifter. Vi aftalte i øvrigt at samarbejde, for jeg vil meget gerne være med til at lave en kampagne, der sætter fokus på problemet med handlede kvinder. Man kan sige, at jeg kan have noget materiale, men de har jo en masse hænder og engagement til at være med til at dele det ud. Jeg har faktisk min lille lilla sløjfe på her, som de gav mig, og som jeg er tegn på, at man støtter en indsats mod kvindehandel. Jeg er rigtig ked af, at jeg ikke fik taget imod dem i første omgang, men de henvendte sig på et tidspunkt, hvor der bare var afsindig travlt. Jeg troede, at det skulle være nu og ikke, at det sådan kunne vente. Så det var en beklagelig misforståelse, som jeg heldigvis fik rettet op på i dag.

Kl. 13:53

Formanden:
Fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 13:53

Anne-Marie Meldgaard (S): Jeg er faktisk meget tilfreds med, at ministeren kommer med det svar, og også at det kommer ud til befolkningen, at partierne her i Folketinget går ind for ligestilling og tager sagen om kvindehandel alvorligt. Men det er jo ikke nok, at man tager imod den gruppe, som har været ihærdig, for der skal jo også handling bag. Og jeg kan se i B.T. her igen i dag, at justitsministeren er aktiv i forhold til, at lovgivningen bliver ændret, så man kan sørge for, at de kvinder her får opholdstilladelse i Danmark.

Jeg vil spørge, om den holdning deles af regeringen, om det er regeringens politik, at der skal gøres en indsats for, at kvinder, der ligesom hjælper politiet, også får en opholdstilladelse her i landet. Er det regeringens politik?

Kl. 13:54

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:54

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen): Det er jo nogle regler, der ligger under Integrationsministeriet, og det er et anliggende mellem Integrationsministeriet og Udlændingsservice og Justitsministeriet.

Jeg har ligesom ansvaret for de sociale tilbud, som er til de kvinder, der befinder sig på gaden eller er prostituerede i Danmark. Der er jo lavet en handlingsplan for 2007-2010, hvor der er afsat 80 mio. kr. til forskellige initiativer, som et bredt flertal i Folketinget jo står bag. Jeg synes, at der er nogle rigtig gode ting med i den handlingsplan. Det kan godt være, at det viser sig ikke at være nok på længere sigt, men jeg synes, at vi har fået taget hul på en indsats.

Kl. 13:55

Formanden:
Fru Anne-Marie Meldgaard.

Kl. 13:55

Anne-Marie Meldgaard (S): Jeg havde nok heller ikke forventet at få andet svar fra ligestillingsministeren, end at det lå i et andet ministerium. Men jeg synes faktisk, det er vigtigt, at landets ligestillingsminister sender nogle signaler til de her kvinder, ikke mindst i forlængelse af det svar, ministeren gav her omkring den sociale indsats, i og med at det er en kombination af Velfærdsministeriet og Ligestillingsministeriet.

Jeg hørte i tidligere svar, at ministeren indbød ligestillingsordførerne til at snakke om ligeløn og topposter osv. Jeg vil godt spørge ministeren, om hun agter at indkalde ligestillingsordførerne også til en snak om handlede kvinder, om den situation, de her kvinder står i, når de vakler mellem, om de skal være kriminelle, eller om de vil hjælpe det danske samfund med at stoppe bagmændene.

Kl. 13:56

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:56

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen): Det, jeg konkret tænkte på og også sagde, da jeg foreslog, at vi kunne holde et møde, var i forhold til en fælles indsats i forbindelse med kommunalvalget, altså at få opstillet kvinder. Men man kan jo sagtens holde et møde, hvor vi tager andre emner op, også spørgsmålet om indsatsen for handlede kvinder. Jeg kan selvfølgelig ikke sidde og forhandle de regler, der ligger fra andre ministerier, men jeg er helt med på, at vi kan tage det op på sådan et møde.

Formanden:

Tak til fru Anne-Marie Meldgaard og tak til ministeren for ligestilling.

Hermed sluttede spørgetimen.

Jeg skal her udsætte mødet til kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13.57).

Kl. 13:57

af proportion og ikke må overskygge det, der er Domstolens helt nødvendige arbejde. Det er netop kernen i ethvert retsfællesskab, at der er domstole til at fortolke reglerne i fællesskabet. Det gælder også i EU, og derfor vil jeg også sige til hr. Morten Messerschmidt, at Danmark bestemt ville være ringere stillet, hvis vi ikke havde Domstolen til at påse, at de fælles regler bliver overholdt.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:02

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Kl. 14:00

Morten Messerschmidt (DF):

Det sidste tror jeg overhovedet ikke der er nogen tvivl om, og jeg tror heller ikke, at der er nogen, der sætter spørgsmålstegn ved, at det selvfølgelig er nødvendigt at have en instans, som kan træffe en afgørelse i stridsspørgsmål.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:01

Det, der er spørgsmålet, og det, som statsministeren jo selv har været ude at kommentere i den artikel, jeg henviser til, er den måde, hvorpå Domstolen arbejder. Jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, i hvert fald ikke i den juridiske litteratur i Danmark og heller ikke i EU generelt, at Domstolens fortolkningsstil er meget ekspansiv og meget dynamisk, og det er jo det, der fører til, at Domstolen i en række sager træffer afgørelser af decideret politisk karakter. Vi så det i den dom, der er den direkte anledning til artiklen i Berlingske Tidende, nemlig miljødommen 176/03, som flyttede rundt på søjleinddelingen mellem de to traktater, EF-traktaten og EU-traktaten, altså en meget klar politisk dom. Her for nylig har vi også haft Laval-, Rüffert- og Viking-dommene, som angriber den nordiske aftalemodel.

Formanden:

Det første spørgsmål er til statsministeren af hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 1435

1) Til statsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

På hvilken måde har statsministeren siden sine kritiske meldinger om EF-Domstolens virke (bl.a. i Berlingske Tidende den 12. januar 2006, herunder at han »har et kritisk øje til EF-Domstolen«) forsøgt at apolitiserer EF-Domstolen?

Formanden:

Det er statsministeren, der lægger ud.

Kl. 14:01

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Domstolens opgave i EU-samarbejdet er at sikre, at EU's regler rent faktisk bliver overholdt. Derudover skal Domstolen også fortolke EU-samarbejdets grundlag, altså traktaterne, og EU's lovgivning, og det er selvfølgelig ikke alle domme, som vi fra dansk side umiddelbart er enige i. Det sker da også, at Domstolen afsiger domme, som går direkte imod den danske regerings synspunkter, så jeg kan bekræfte over for hr. Morten Messerschmidt, at vi nogle gange har et kritisk øje til EF-Domstolen.

Men jeg synes også, det er vigtigt at sige, at debatten om EF-Domstolen ikke må komme ud

Jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, når statsministeren siger, at selvfølgelig skal man have en domstol. Men man har en domstol, som optræder politisk, og statsministeren sagde til Berlingske Tidende den 12. januar 2006, og jeg citerer:

»Vi går vel alle sammen lidt med en fornemmelse af, at der af og til træffes nogle afgørelser ved EF-Domstolen, hvor man kan sige, at præmisserne for dommen ikke helt ligner det politiske grundlag, som vi mente, EU skulle udvikle sig på.«

Når statsministeren har været ude at sige noget sådant, må jeg gå ud fra, at han er enig i, at den fortolkningsstil, som EF-Domstolen altså anvender, til tider er gal og ude af proportioner med det, man normalt forventer at domstole ta-

ger sig af. Det er derfor, jeg nu i dag – næsten 2½ år efter at statsministeren kom med de udtalelser, og hvor vi har været gennem en ratifikation af Lissabontraktaten – spørger, hvad statsministeren konkret har gjort for at imødegå de bekymringer, som han gav udtryk for for snart 2½ år siden.

Kl. 14:04

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:04

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først og fremmest vil jeg sige til hr. Morten Messerschmidt, at det jo også hænder, at der ved danske domstole bliver afsagt domme, som hr. Morten Messerschmidt eller jeg ikke nødvendigvis er enige i. I en retsstat er der jo uafhængighed mellem den dømmende magt og den lovgivende magt, og så må man jo rette sig efter det, som domstolene siger, også selv om man på nogle punkter måske synes, at det ikke lige var den rigtige afgørelse, der blev truffet. Derfor vil man også i EU-systemet kunne finde tilfælde, hvor EF-Domstolen afsiger domme, som vi ikke nødvendigvis er enige i. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at fra dansk side gør vi selvfølgelig det, vi kan for at påvirke Domstolens fortolkning af EU-retten. Det gør vi bl.a. gennem en aktiv deltagelse i sagerne ved Domstolen – det er her, vi gør vores synspunkter gældende – og endelig har en bred kreds af partier her i Folketinget jo indgået en europapolitisk aftale om, at Folketinget løbende bør orienteres om Domstolens virksomhed, bl.a. for at vi i tide kan gå ind og påvirke Domstolens fortolkninger.

Kl. 14:05

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:05

Morten Messerschmidt (DF):

Men det løser jo ikke de problemer, som statsministeren selv pegede på i januar 2006, hvor statsministeren sagde, at han har et kritisk øje til Domstolen og har en fornemmelse af, at Domstolens præmisser er af politisk karakter.

Det, der er det grundlæggende problem, er jo, at i modsætning til i Danmark, hvor det direkte af grundloven fremgår, at domstolene skal rette sig efter loven, fremgår det derimod af Nicetraktaten – altså den nugældende traktat – at Domstolens opgave er at værne lov og ret. Deri ligger jo hele grundlaget for, at man kan anvende en meget mere dynamisk tilgang til EU-retten, og

derfor får vi hele tiden de afgørelser, som er af dybt politisk karakter.

Jeg vil sige, at jeg lidt efterlyser et initiativ, som statsministeren kan pege på, i perioden fra januar 2006 og til nu. Jeg efterlyser noget, hvor statsministeren kan sige, at her har han forsøgt at sætte en begrænsning for Domstolens politiske virke, og her har vi begrænset den aktivisme, som statsministeren altså i januar 2006 var enig med Dansk Folkeparti i er et problem.

Kl. 14:06

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Men det er jo netop derfor, at en bred kreds af partier her i Folketinget har slået fast i den europapolitiske aftale, at Folketinget løbende bør orienteres om Domstolens virksomhed, bl.a. for at sikre Folketingets mulighed for at drøfte håndteringen af nye principielle sager og domme med de relevante ministre i Folketingets Europaudvalg.

Så vil jeg altså også godt minde hr. Morten Messerschmidt om, at EF-Domstolen faktisk på en lang række områder afsiger nogle domme, som jeg tror der er bred enighed om i Danmark er gode domme, som vi i hvert fald har hilst velkommen fra dansk side og anser for helt naturlige, f.eks. om ligestilling mellem kønnene, miljø, åbenhed og aktindsigt, beskyttelse af borgerne over for myndighederne og store virksomheders misbrug af deres dominerende stilling på markedet. Her er det jo vigtigt, at man har en domstol til at påse, at de fælles regler bliver overholdt.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt, sidste spørgsmål.

Kl. 14:07

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg mener nu ikke helt, man kan drage den parallel, og for at perspektivere det lidt kunne jeg sige, at jeg ikke nødvendigvis er uenig i alle de beslutninger, den tidligere Poul Nyrup Rasmussen-regering traf, men jeg vil stadig ikke ønske Poul Nyrup Rasmussen tilbage.

Selv om ikke alt, hvad der kommer fra EF-Domstolen, er skidt, skal det jo ikke få os til at lukke øjnene for, at der altså kommer en række ting, som er noget skidt. Det var vel også det, statsministeren tænkte på, da han i januar 2006 sagde, at præmisserne ikke harmonerer med det politiske grundlag, som vi alle sammen regnede

med der var, og derfor ændrer det jo ikke noget som helst, selv om man laver en politisk aftale i Folketinget eller i højere grad vil involvere Folketingets partier. Det ændrer jo ikke noget som helst, for præmisserne i dommene har jo grundlag i traktaten, i det retsgrundlag, som EF-Domstolen arbejder ud fra, og derfor efterlyser jeg, om statsministeren, foranlediget af de, synes jeg, meget gode betragtninger fra 2006, har grebet ind og har ændret eller forsøgt at ændre de præmisser, som EF-Domstolen arbejder ud fra, så politiske beslutninger ikke træffes af dommere, men af folkevalgte.

Kl. 14:08

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:08

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen folkevalgte skal jo netop ikke blande sig i dommernes arbejde. Det er jo et meget stærkt værdsat princip i en retsstat at holde domme for sig og lovgivning for sig.

Lad mig så slå fast: For det første er det godt, at vi i EU har EF-Domstolen til at påse, at alle lande overholder reglerne. Ellers kunne man jo risikere, at det blev sådan, at de store lande tog sig selv til rette, og at det gik ud over de små lande, så det er rigtig godt, vi har Domstolen til at påse, at de fælles regler bliver overholdt.

For det andet er det sådan, at Domstolen faktisk afsiger ganske mange gode domme, altså gode i den forstand at vi er enige i dem fra dansk side.

Endelig er det for det tredje sådan, at en gang imellem vil der selvfølgelig være nogle sager, som vi ikke lige er enige i. Der er det så, vi går ind og prøver at påvirke Domstolens fortolkning af sagerne. Det gør vi aktivt, og nu har vi yderligere gennem en politisk aftale sikret, at Folketinget kommer stærkere ind i billedet, så vi i tide kan opfange den slags sager.

Kl. 14:09

Formanden:

Ja tak, og hermed sluttede det første spørgsmål til statsministeren, spørgsmål nr. 1.

Spørgsmål nr. 2 til statsministeren er også stillet af hr. Morten Messerschmidt.

Spm. nr. S 1436

2) Til statsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF):

Finder statsministeren, at Lissabontraktaten tager højde for de bekymringer, som statsministeren fremkom med, bl.a. i Berlingske Tidende den 12. januar 2006, herunder »Vi går vel alle sammen lidt med en fornemmelse af, at der af og til træffes nogle afgørelser ved EF-Domstolen, hvor man kan sige, at præmisserne for dommen ikke helt ligner det politiske grundlag, som vi mente, EU skulle udvikle sig på«?

Formanden:

Det er statsministeren, der lægger for.

Kl. 14:09

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo lidt i samme boldgade, nemlig om EF-Domstolen. Jeg kan ikke føje meget til det, jeg allerede har sagt, men kun understrege, at langt de fleste sager ved EF-Domstolen er forholdsvis ukomplicerede, f.eks. sager, hvor Domstolen fastslår, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine EU-forpligtelser, fordi medlemsstaten ikke har gennemført EU-lovgivningen korrekt eller har indført handelshindringer i strid med traktaten.

Hvad angår Lissabontraktaten, så medfører den ikke grundlæggende ændringer i EU-traktaternes regler vedrørende Domstolen. Lissabontraktaten tydeliggør det gældende princip om, at EU er et samarbejde mellem stater, og at EU kun har de kompetencer, som medlemsstaterne udtrykkeligt har tildelt EU. Det er så Domstolens rolle at fastlægge den nærmere afgrænsning af disse kompetencer. Domstolen kan derimod ikke tildele EU nye beføjelser, i forhold til hvad der følger af de traktater, som medlemsstaterne har vedtaget. Det står klart allerede i dag, og det vil også stå klart med Lissabontraktaten.

Kl. 14:11

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:11

Morten Messerschmidt (DF):

Det vil jeg sige altså er meget stærkt tvivlsomt. Jeg kan f.eks. henvise til Tjernobyafgørelsen, hvor det var EF-Domstolen, der tillagde Europa-Parlamentet søgsmålskompetencen, hvilket ikke direkte fremgik af traktaterne, så derfor var der sådan set klart tale om, at dommere og ikke politikere traf en beslutning om, hvem der skulle have søgsmålskompetencen, så det er helt klart

og i øvrigt tror jeg ret ubestridt, at Domstolen agerer og overfører kompetence.

Det er desuden ikke rigtigt, at Lissabontraktaten ikke medfører flere beføjelser til EF-Domstolen. Hele søjle 3 om det retslige samarbejde flyttes op i søjle 1 og bliver dermed et direkte område for Domstolen.

Jeg vil derfor sige, at jeg er fuldstændig uforstående over for statsministerens svar. Jeg ved jo, at statsministeren til daglig nærmest løber maraton, og det lader altså til, at han er ved at løbe en baglæns maraton, i forhold til de udtalelser han kom med i januar 2006, for det her har intet at gøre med, hvorvidt Domstolen er nødvendig, og det har intet at gøre med, hvorvidt der kommer mange domme, som er gode for Danmark, men har noget at gøre med grundlaget for den måde, som Domstolen virker på.

Når statsministeren altså for et par år siden havde et kritisk øje til EF-Domstolen, går jeg ikke ud fra, at det var, fordi Domstolen sikrede ligestilling eller sikrede bekæmpelse af miljøkriminalitet eller alle de andre gode ting, som statsministeren nævner. Jeg går ikke ud fra, at en dansk statsminister har et kritisk øje til en domstol, der kommer med gode afgørelser. Man må ergo kunne slutte baglæns, at der må være noget af det, som Domstolen beskæftiger sig med, der er dårligt, og det er det, som de her spørgsmål sigter til.

Derfor forstår jeg overhovedet ikke, hvorfor statsministeren nu er på vej væk fra de i øvrigt fornuftige synspunkter, som han tidligere havde – også set i forhold til, at han har sagt, at præmisserne for dommene ikke helt harmonerer med det politiske grundlag, som man havde forventet. Domstolen bevæger sig altså længere og længere væk fra de politiske forlig, som statsministeren har været med til at indgå. Det vidner altså om et stort problem i forhold til traktaterne og den måde, som Domstolens virksomhed er formuleret i Nicetraktaten og fremtidigt i Lissabontraktaten.

Det er her, jeg spørger: Når statsministeren har siddet og forhandlet de her ting og i 2006 havde de synspunkter om EF-Domstolen, hvordan har statsministeren så i Lissabonforhandlingerne forsøgt at begrænse Domstolens politiske virke?

Kl. 14:13

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:13

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Morten Messerschmidt, at maraton er svært nok, men maraton baglæns er i hvert fald ikke en disciplin, som jeg vil bevæge mig ud i, og det er heller ikke det, der er tale om. Jeg har tværtimod svaret på hr. Morten Messerschmidts spørgsmål, som jo gik på, om der med Lissabontraktaten sker nogen ændringer vedrørende Domstolen. Der har jeg svaret, som korrekt er, at Lissabontraktaten ikke ændrer ved EU-traktaternes regler om EF-Domstolen.

Det, hr. Morten Messerschmidt er ude efter, er noget, som skal forfølges på en helt anden måde, nemlig i forbindelse med de konkrete sager, der er oppe ved Domstolen. Her drejer det sig om, at vi og andre lande gør vores indflydelse gældende og prøver at påvirke Domstolens fortolkning af EU-reglerne. Men det ændrer altså ikke ved, og det vil jeg gerne understrege over for hr. Morten Messerschmidt, at vi som udgangspunkt fra dansk side bør være overordentlig tilfredse med at have en domstol til at påse, at de fælles regler bliver overholdt.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:14

Morten Messerschmidt (DF):

Nu modsiger statsministeren jo sig selv, for under det foregående spørgsmål sagde statsministeren, at man som politiker skal blande sig udenom, med hensyn til hvordan domstolene virker. Nu mener han altså, at vi alligevel skal påvirke EF-Domstolens virke og den måde, hvorpå EF-Domstolen fortolker EU-reglerne. De to synspunkter må jo nok betragtes som indbyrdes modstridende.

Jeg kan godt forstå, at statsministeren har vanskeligheder med det, for det, som han sagde den 12. januar 2006 til Berlingske Tidende, er klokkeklart, at han har et kritisk øje til EF-Domstolen, og at de præmisser, som Domstolen lægger til grund, er af politisk dubiøs karakter. Netop derfor er det jo flintrende ligeegyldigt, om så 99,9 pct. af alle afgørelser fra Domstolen er gode. Det er ligeegyldigt, hvor mange sager Danmark vælger at intervenere i, for det, det handler om, er, at de regler, der i dag findes i traktaten, og som altså giver mulighed for at have den her ekspansive politiske fortolkning, simpelt hen ikke er gode nok.

Statsministeren har i Lissabonforhandlingerne haft alle tiders mulighed for at få ændret på

de regler, men nu bekræfter han altså, at der overhovedet intet er sket. Så den kritik, som han rettede i januar 2006, har han overhovedet ikke taget til efterretning i sine egne forhandlinger om Lissabontraktaten.

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo ganske enkelt ikke rigtigt, og jeg vil gerne sige til hr. Morten Messerschmidt, at jeg aldeles ikke modsiger mig selv. Jeg slår fast, at det er et knæsat princip i en retsstat, at man holder den dømmende og den lovgivende magt adskilt. Jeg går ud fra, at hr. Morten Messerschmidt også er enig med mig i, at vi bør holde fast i det princip. Men det er da samtidig sådan, at når der er sager oppe ved Domstolen, f.eks. sager, der berører Danmark, er der da ikke blot ret til, men nærmest pligt til, at fremføre egne synspunkter. Sådan er det også ved en dansk domstol. Hvis der er sager der, prøver man jo gennem sin advokat eller på anden vis at påvirke dommerens afgørelse af sagen, for man synes selvfølgelig selv, at man har ret.

Det er akkurat på samme måde ved EF-Domstolen. Der må man jo så prøve at påvirke fortolkningen i den retning, som man selv synes er den rigtige. Det er da ikke at modsige sig selv. Det er at fastslå, hvordan en retsstat fungerer.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:16

Morten Messerschmidt (DF):

Nej, for de udtalelser, som statsministeren kom med i Berlingske Tidende den 12. januar 2006, handlede jo ikke om en konkret sag. De handlede om Domstolens virke, om Domstolens fortolkningsstil. Hvis man ønsker at anfægte, at den dynamiske og politiske fortolkningsstil, som EF-Domstolen anvender, er korrekt, kan man jo ikke gøre det ved bare at gå ind i de enkelte sager. Så er man nødt til at ændre på grundlaget for Domstolens virke. Hvis det var i Danmark, ville vi ændre grundlovens bestemmelse om, at domstolen har at rette sig efter loven – det er nok en bestemmelse, som det ville være godt at have i EF-traktaten, for den findes nemlig ikke der – og vi ville ændre retsplejelo- ven.

Derfor spørger jeg bare: Når nu statsministeren i 2006 havde de her fornuftige synspunkter og vi nu for Danmarks vedkommende er kommet igennem ratifikationen af Lissabontraktaten, hvordan har statsministeren så i den mellem-liggende periode forsøgt at udmønte de i øvrigt fornuftige synspunkter fra 2006? For at sige det populært: Hvordan har statsministeren forsøgt at ændre på retsplejelo- ven i EU? Hvad er det for nogle ændringer?

Kl. 14:17

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:17

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som jeg sagde før, ændrer Lissabontraktaten ikke grundlæggende ved Domstolens måde at arbejde på. Men jeg kan da nævne et eksempel for hr. Morten Messerschmidt på, at der med Lissabontraktaten tydeliggøres et princip, som jeg tror vil have betydning for Domstolens måde at fortolke sager på, nemlig en tydeliggørelse af det princip, at EU er et samarbejde mellem selvstændige, suveræne stater, at EU kun har kompetence til at foretage sig ting på områder, hvor medlemsstaterne udtrykkeligt har overladt den kompetence til EU.

Det er da et væsentligt princip at slå fast i traktaten, navnlig når hr. Morten Messerschmidt er bange for, at Domstolen gradvis vil lade det skride i retning af mere og mere EU-kompetence på bekostning af medlemsstaternes. Hvis hr. Morten Messerschmidt er bange for det, må hr. Morten Messerschmidt da være glad for, at dette princip er slået fast i Lissabontraktaten. Derudover har vi altså som sagt flere gange i den hjemlige politiske aftale om EU nu fastslået, at Folketinget skal drages tidligere og stærkere ind for netop at følge sagerne ved Domstolen.

Kl. 14:18

Formanden:

Hermed sluttede besvarelsen af spørgsmål 2. Tak til hr. Morten Messerschmidt.

Den næste spørger til statsministeren er hr. Per Clausen.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 1481

3) Til statsministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil statsministeren sikre, at der går mindst 4 måneder, fra Folketinget har besluttet, hvilke ændringer af retsforbeholdet man ønsker at gen-

nemføre, og til der afholdes en folkeafstemning om denne ændring, sådan at der bliver tid til en bred folkelig debat?

Formanden:

Statsministeren lægger for.

Kl. 14:19

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Som det er hr. Per Clausen og andre bekendt, er det regeringens opfattelse, at tiden er løbet fra de danske EU-undtagelser, og at undtagelserne er i modstrid med danske interesser. Derfor annoncerede regeringen i regeringsprogrammet fra november sidste år, at vælgerne i løbet af denne valgperiode skulle have lejlighed til at tage stilling til undtagelserne ved en folkeafstemning.

Der er ikke truffet nogen beslutning om, hvordan og hvornår folkeafstemningen om undtagelserne nærmere skal tilrettelægges. Det er et spørgsmål, som regeringen for øjeblikket drøfter nærmere med en række politiske partier.

Derudover må jeg minde om, at vi jo fortsat skal have vished for, at den nye traktat rent faktisk bliver vedtaget, bl.a. afventer vi jo folkeafstemningen i Irland den 12. juni.

Kl. 14:20

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 14:20

Per Clausen (EL):

Jeg er naturligvis glad for, at statsministeren respekterer folkeafstemningen i Irland. Men det, som jeg også synes er lidt interessant, er, at når nu disse forbehold skal afvikles, fordi de strider mod Danmarks interesser, ville alt jo tilsige, at statsministeren sørgede for, at det skete så hurtigt som overhovedet muligt. Derfor kan det vel undre, at man ikke kan få et svar på, hvornår statsministeren har planlagt det skulle ske, medmindre det er sådan, at årsagen til det er, at det afhænger af ren taktik, hvornår tidspunktet kommer. Det er det ene.

Det andet spørgsmål, som jo i grunden er det, der er anledningen, er: Hvor lang tid skal der så gå til en debat? Jeg har i dag spurgt specifikt til retsforbeholdet, fordi der jo er to ting at sige om retsforbeholdet, for det første at det ændrer karakter med Lissabontraktaten, og for det andet er det helt uklart, i hvilken udstrækning retsforbeholdet skal ændres, fjernes osv. Der er altså i den sag god brug for meget tid til at diskutere sagen grundigt, inden man gennemfører en folkeafstemning, for ingen ved, hvad statsministe-

ren har planer om. Det er derfor, jeg spørger: Vil 4 måneder ikke være en rimelig tid at fastlægge til det?

Kl. 14:21

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:21

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, det er bestemt ikke uklart. Altså, det fremgår tværtimod meget klart af Lissabontraktaten, hvad det er, vi gerne vil fra dansk side. For i Lissabontraktaten er der jo indeholdt en særlig bestemmelse – en særlig protokol, som vi har ønsket fra dansk side – som betyder, at vi får mulighed for at melde til de dele af det retlige samarbejde i EU, som vi gerne vil være med i, og holde os uden for de dele, vi ikke vil være med i. Denne tilvalgsordning kan vi få, såfremt vi ønsker det, men forudsætningen for det er så, at befolkningen beslutter det ved en folkeafstemning. Det fremgår meget klart og tydeligt af Lissabontraktaten.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:21

Per Clausen (EL):

Det, der også fremgår af den politiske diskussion, er jo, at der i diskussionen af, hvornår det her retsforbehold skal til folkeafstemning eller ej, indgår, at der skal indgås en aftale mellem nogle politiske partier, der sætter rammen for det. Og jeg tror, at statsministeren må erkende, at indholdet af den aftale kommer til at spille en ganske afgørende rolle for, hvordan folk vil stemme ved en folkeafstemning.

Derfor er det vel rimeligt, at man får god tid til at sætte sig ind i det og diskutere konsekvenserne. Dertil kommer, at statsministeren og hans regering sammen med et flertal i Folketinget jo i nogenlunde stilhed har fået vedtaget Lissabontraktaten, der har afgørende betydning for indholdet af retsforbeholdet. Og statsministeren må nok erkende, at den brede, folkelige debat og den brede, folkelige oplysning i forhold til Lissabontraktatens indhold ikke rigtig er lykkedes endnu.

Kl. 14:22

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:22

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen selvfølgelig skal der være ordentlig tid til en debat, det skal der jo altid, men der er altså

ikke på nuværende tidspunkt truffet nogen beslutning om tidspunktet for en folkeafstemning.

Kl. 14:22

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt som medspørger, og så får hr. Per Clausen det sidste spørgsmål, efter at medspørgeren har haft mulighed for to gange at stille spørgsmål til statsministeren. Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 14:23

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må indrømme, at jeg simpelt hen synes, det er for tyndt. Jeg synes, det, vi har set fra regeringens side her inden for de sidste par måneder, når det kommer til spørgsmål om forbeholdene, er pinligt. Vi hører alle mulige indicier om, at så skal det ene ændres og så skal det andet afskaffes. Forleden dag kunne vi se statsministeren ude i et stort forsvar for, at kronen nu skulle afskaffes, fordi man ville have euroforbeholdet afskaffet.

Jeg synes egentlig, at regeringen skylder befolkningen et klart svar. Det der med, at det står i regeringsgrundlaget, kan vi altså ikke bruge til ret meget. Der er en hel del, som står i regeringsgrundlaget, og som så på ubestemt tid må afvente en eller anden politisk gunstig situation. Men når der er så meget fokus på det med forbeholdene, skyldes det jo netop ministrenes egen ageren. Så skyldes det jo netop, at statsministeren og hans ministre gentagne gange har været ude at sige, at nu er det her højaktuelt af årsager, som ingen rigtig åbenbart kan redegøre klart for. Synes statsministeren ikke, at man skylder befolkningen et klart svar på, hvornår vi skal til afstemning, og hvad vi skal stemme om?

Kl. 14:24

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:24

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det fremgår jo meget klart af regeringsprogrammet, at vi ønsker undtagelserne sat til folkeafstemning. Men jeg synes også, det er rimeligt at drøfte med de politiske partier, hvordan vi gør det på en måde, så befolkningen får en fair chance for at tage ordentlig stilling til undtagelserne. Det er faktisk det, vi overvejer i øjeblikket, og vi bruger den tid, der nu skal til det.

Men debatten kører jo, og det er det her et eksempel på. Hr. Morten Messerschmidt såvel som hr. Per Clausen er jo hjertelig velkommen til at kaste sig ud i debatten om forsvarsforbeholdet, det retlige forbehold og euroen og det hele. De-

batten kan jo bare køre, og jeg deltager selv gladeligt i den. Jeg synes f.eks., det er skadeligt for Danmark at have et forsvarsforbehold, som betyder, at Danmark ikke kan deltage i fredsbevarende operationer, hvis det er EU, der leder dem. Vi kan godt, hvis det er NATO eller andre, der leder dem. Det er da en mærkelig, akavet situation for Danmark at være i at skulle afstå fra at deltage i fredsbevarende aktioner, vi ellers gerne ville deltage i.

Kl. 14:25

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt for et sidste spørgsmål.

Kl. 14:25

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes også, det er en mærkelig, akavet situation for et selvstændigt land at være i, at stort set alle forsvarspolitiske overvejelser skal overdrages til EU, som de bliver med den Lissabontraktat, som statsministeren er så varm en fortaler for. Sådan kan vi vice versa stå og have vores betragtninger.

Men der er jo ikke meget idé i at have den her diskussion, og at regeringens ministre skal strø om sig med alle mulige tanker og betragtninger om forbeholdene, hvis ikke de kommer klart ud af busken. Som jeg sagde før, synes jeg, at statsministeren skylder befolkningen et klart svar: Hvornår skal vi stemme om de forbehold, som statsministeren hele tiden taler om, og som han jo har skrevet ind i sit regeringsgrundlag? Lad os nu få en dato. Lad os få at vide, hvornår statsministeren vil trække Danmark til skafottet og have afskaffet de her formodentlig tre områder, hvor vi fortsat har selvbestemmelsen.

Jeg synes ærlig talt, det er pinligt, at regeringen sådan går og lurepasser på det område og ikke rigtig tør komme ud med nogen dato, fordi man nu lige skal have de sidste meningsmålinger til at være helt i top, før man trykker på knappen og får en ganske kort valgkamp. Jeg synes, det er meget, meget ærgerligt, og det ville være på sin plads, om statsministeren kom med en ordentlig udmelding nu.

Kl. 14:26

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:26

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen hr. Morten Messerschmidt og andre skal såmænd nok få en dato, men jeg synes egentlig, at hr. Morten Messerschmidt og hr. Per Clausen og andre, som er meget optaget af det her, helle-

re skulle snakke indhold og politik, snakke om, hvad det er, det her drejer sig om, og om, hvordan vi bedst varetager danske interesser, i stedet for al den her procesdiskussion. Det er alt sammen proces, i stedet for at man diskuterer indhold.

Hvordan tjener vi bedst danske interesser? Er det ikke, ved at Danmark kan deltage i f.eks. fredsbevarende operationer, som vi gerne vil deltage i, på frivillig basis, uanset om det nu er EU eller NATO, eller hvem det er, der leder dem. Det er da en mærkelig situation.

Tag det retlige forbehold. Det tjener da danske interesser at kunne være fuldt og helt med i samarbejdet om bekæmpelse af terror, om bekæmpelse af menneskehandel på tværs af grænserne, om bekæmpelse af organiseret kriminalitet over landegrænserne og om bekæmpelse af illegal indvandring. Det er da i Danmarks interesse at kunne være fuldt og helt med i det samarbejde.

Jeg synes ærlig talt, at hr. Messerschmidt hellere skulle diskutere indholdet. Det er det, der betyder noget for danskerne, frem for sådan noget processnak.

Kl. 14:27

Formanden:

Tak til hr. Morten Messerschmidt, og så er det hr. Per Clausen for et sidste spørgsmål til statsministeren.

Kl. 14:27

Per Clausen (EL):

Nu er det jo spændende, når statsministeren taler om, at man ikke skal snakke om proces. Statsministeren gør i stedet for det, at han handler på en måde, som gør, at processen bliver central.

Jeg vil bare sige til statsministeren, at én ting er, at vi ikke kan få at vide, hvornår der skal stemmes, og at vi ikke kan få at vide, hvad der skal stemmes om, noget andet er, hvis statsministeren så bare ville sige: Det finder vi ud af, og når vi har fundet ud af det, ved vi godt, at der er brug for tid til en bred, folkelig debat; det kan altså ikke klares, ved at vi vedtager det i Folketinget i august måned og gennemfører afstemningen i september måned; nej, der er brug for 4 måneders grundig debat og folkelig oplysning, før man kan stemme. Hvis nu statsministeren sagde det, behøvede vi faktisk ikke at bruge mere tid på at diskutere proces. Så kunne vi bruge al tiden på at diskutere indhold. Men problemet er jo, at vi har en mistanke om, at statsmini-

steren har en plan om at slippe igennem det her uden at få en egentlig folkelig debat.

Kl. 14:28

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:28

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der skal bestemt være ordentlig tid til debat. Men prøv nu at tænke på, at hvis hr. Per Clausen og hr. Morten Messerschmidt i dag havde stillet spørgsmål til mig om, hvorfor regeringen egentlig vil af med forsvarsforbeholdet, hvorfor regeringen vil af med det retlige forbehold, og hvorfor regeringen vil af med euroforbeholdet, så kunne vi have diskuteret indhold. Så kunne vi i dag have taget hul på debatten her i Folketingssalen. Men i stedet for ønsker hr. Morten Messerschmidt og hr. Per Clausen at bruge al tiden på at snakke datoer, selv om det, der betyder noget for befolkningen, da er, hvordan vi bedst varetager danske interesser.

Der er det altså klart min opfattelse, at vi bedst tjener danske interesser ved at sikre, at Danmark er med til at træffe beslutninger, at vi er med i hjertet af Europa, at vi f.eks. kan deltage i fredsbevarende operationer på frivillig basis, når vi ønsker det, uanset om det er NATO eller EU, der leder dem, og at vi kan være med til aktiv bekæmpelse af international terrorisme, menneskehandel, organiseret kriminalitet og illegal indvandring. Det synes jeg er i Danmarks interesse, og det ville jeg meget gerne have brugt tid på at diskutere med hr. Morten Messerschmidt og hr. Per Clausen.

Kl. 14:29

Formanden:

Herred sluttede besvarelsen. Tak til hr. Per Clausen og tak til statsministeren for deltagelse.

Næste spørgsmål er spørgsmål nr. 4, og det er til transportministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 1498

4) Til transportministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Vil ministeren redegøre for regeringens initiativer for at fremme cyklismen op til 2009, hvor København er vært for FN's klimatopmøde?

Formanden:

Den første, der får ordet, er transportministeren.

Kl. 14:29

Transportministeren (Carina Christensen):

Hr. Benny Engelbrecht har spurgt mig om regeringens initiativer for at fremme cyklismen op til 2009, hvor København er vært for FN's klimatopmøde. Som jeg jo bl.a. redegjorde for i forbindelse med førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 115, som vi jo behandlede for ganske nylig her i Folketinget – jeg tror sågar, det var i sidste uge – så arbejder regeringen målrettet med at fremme cyklismen. Transportministeriets cykelstrategi fra 2007 udgør det strategiske grundlag for indsatsen på området. Jeg har den med her, og jeg kan kun opfordre hr. Benny Engelbrecht til at læse strategien – det er ganske interessant læsning – hvis han ikke allerede har fået det gjort.

Hvis jeg kort skal nævne nogle punkter fra strategien, kan jeg nævne, at vi årligt anvender ca. 50 mio. kr. i alt på ny og mere sikker cykelinfrastruktur samt til løbende drift og vedligeholdelse af cykelstier på statsvejnettet. Vi arbejder også med at fremme cykelturisme, vi arbejder med udvikling af virksomhedsordninger, hvor cyklisme er i centrum, og så kan jeg også nævne, at vi planlægger senere på året at afholde en cykelkonference, hvor alle dele af vejsektoren kan drage nytte af hinandens viden og erfaringer.

Hertil kommer de ca. 35 mio. kr. til yderligere cykelinfrastrukturprojekter, som regeringen i tæt samarbejde med bl.a. Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har udmøntet i forbindelse med trafikaftalerne for 2007 og 2008. Det er nogle projekter, der bl.a. omfatter sikring af skoleveje med cykeltrafik.

Der er altså allerede rigtig mange gode og rigtig mange fornuftige tiltag i gang.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:31

Benny Engelbrecht (S):

Tak for besvarelsen. Det er selvfølgelig ærgerligt, når man oplever, at andre dele af verden særligt skal fremhæves på et område, som vi i Danmark synes vi er særlig gode til. Vi er særlig gode til cykler. Vi har god grund til at være stolte af, at der bliver cyklet milliarder af kilometer til arbejde hvert evigt eneste år. Det er godt nok gået lidt ned ad bakke under den nuværende regering, desværre, og med ned ad bakke mener jeg altså ikke nødvendigvis, at det går ned ad bakke for alle cyklister – vi kan jo af gode grunde ikke love medvind på cykelstierne.

Ikke desto mindre kan vi være stolte over, at eksempelvis mere end hver tredje københavnere cykler på arbejde, og at 92.000 danskere netop i øjeblikket er aktive deltagere i den store »Vi cykler til arbejde«-kampagne.

Derfor er det selvfølgelig ærgerligt, når Al Gore eksempelvis fremhæver det bycykelforsøg, som man laver i Paris, og ikke de københavnske bycykler, som oven i købet har været forbillede for Paris. Det minder os jo om, at der er en udfordring ikke mindst i forhold til at placere Danmark et væsentligt sted, når vi snakker om cyklisme. Og derfor er det jo helt oplagt at snakke om cyklisme som en helt naturlig del af klimakonferencen i år 2009, og jeg ved også, at det for mange, der er i gang med at arbejde med konferencen, er helt centralt, at netop cyklerne bliver en væsentlig del også af bybilledet i forbindelse med konferencen i 2009. Og det ville jo være dejligt at se den førnævnte Al Gore eksempelvis cykle rundt i Københavns gader. Det bliver godt nok i december måned, men med den almindelige globale opvarmning, mon så ikke også nok det går at cykle lidt rundt i Københavns gader til den tid?

Mit spørgsmål til ministeren skal derfor være: Hvordan forestiller man sig at cyklerne, som jo altså er en af Danmarks styrker, helt konkret indarbejdes i klimakonferencen 2009? Er der nogen konkrete tiltag, man kan tage i den forbindelse?

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 14:33

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg er sådan set enig i alt det, hr. Benny Engelbrecht har sagt, og jeg vil også gerne se Al Gore på cykel rundt her i Københavns gader. Det tror jeg kunne være et godt og festligt syn. Jeg er også helt enig i, at der er al mulig grund til, at vi er stolte af den indsats, vi gør her i Danmark, når det handler om cyklisme. Jeg synes også, at man kan glæde sig over, at når man er i udlandet, så tænker folk på Danmark som en cykelnation. Jeg synes altid, når jeg er ude, at man nævner Holland og Danmark som fremragende eksempler på lande, hvor cyklismen virkelig er fremstående, og hvor der er rigtig mange, der cykler hver eneste dag.

Vi gør jo meget for at tænke på, hvordan transporten kan være så miljørigtig som overhovedet muligt i forbindelse med klimatopmødet. Der er det jo klart, at det selvfølgelig er tovhol-

derne, der sidder i Klima- og Energiministeriet, der planlægger, men vi kommer nu også med input fra Transportministeriet, og selvfølgelig sørger vi også for at have fokus på cyklisme og vores cykelstrategi og fortælle om alle de gode initiativer, der er i gang. Og så er det jo bare sådan, at når man bevæger sig rundt her i København og i Danmark generelt, så ser man jo cyklerne i bybilledet, og det vil alle deltagerne i klimatopmødet jo også komme til at opleve, når de kommer hertil.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:34

Benny Engelbrecht (S):

Det er selvfølgelig bemærkelsesværdigt, at der har været en generel stigning i cykeltrafikken i København igennem de forløbne år. Det er dejligt. Desværre må vi også konstatere, at i de senere år er biltrafikken steget mere end cykeltrafikken. Det fremgår af Københavns Kommunes årlige cykelrapport. Det er selvfølgelig ærgerligt, at det er sådan.

Ikke desto mindre er det helt oplagt at spørge, om der er nogen tiltag, man kan tage, for at ministerierne også kan fremstå som gode eksempler. Og ikke mindst er det også naturligt at spørge, om der har været en dialog mellem Transportministeriet og eksempelvis Klima- og Energiministeriet og andre, der er aktive i forbindelse med klimakonferencen i 2009, om under en eller anden form helt konkret at indarbejde cyklerne i forbindelse med konferencen.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Kl. 14:35

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg kender ikke tallene for udviklingen i cykeltrafikken her i Københavns Kommune. Jeg synes, at vi stadig væk ser rigtig mange cyklister i bybilledet, heldigvis, men jeg er da enig i, hvis det er rigtigt, hvad hr. Benny Engelbrecht siger, at det da er ærgerligt, hvis vi ser et fald i cykeltrafikken her i vores hovedstad.

Nu er ansvarsfordelingen jo sådan, at staten tager sig af statsvejnettet og kommunerne tager sig af kommunevejene, og det vil sige, at cykelforholdene her lokalt i hovedstaden er det jo i høj grad op til Københavns Kommune at fastlægge og bestemme. Det, vi har gjort fra statens side, er at komme med viden om, hvad man kan gøre for at skabe en god cykelby.

Vi har bl.a. været med til at støtte et projekt i Odense, hvor man lavede et basisprojekt med en masse tiltag for at sikre, at flere ville cykle i Odense. Og det er jo så et basisprojekt, man kan tage med videre til andre byer. Der kan jeg i hvert fald opfordre Københavns Kommune til at bruge den viden.

Jeg har ikke haft en dialog med klima- og energiministeren specifikt om cyklismen, men jeg ved, at der er en dialog på tværs af ministerierne om miljørigtig transport generelt under klimatopmødet.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:36

Benny Engelbrecht (S):

Bare lige for at korrigere mit indlæg, så det er helt klart: Der er ikke sket et fald i cyklismen, men stigningen i cyklismen er ikke så markant, som den er for anden trafik i København. Generelt er trafikken jo i fremdrift i København, hvilket man hurtigt kan gøre sig klart, når man prøver at begive sig igennem den københavnske trafik.

Jeg er glad for, at der allerede på nuværende tidspunkt har været en dialog. Jeg vil spørge, om ministeren på et tidspunkt nærmere vil redegøre for, hvilke konkrete initiativer der vil blive taget i forbindelse med klimatopmødet. Det er tydeligt, at der er planer, og det ville være rart, om vi kunne få dem yderligere belyst. Det ville vi i hvert fald sætte stor pris på.

Ikke mindst vil jeg spørge, om man kunne forestille sig, at der ville blive taget nogle konkrete initiativer, så f.eks. medarbejdere i ministerierne ville blive tilskyndet til at vælge cyklen frem for andre transportformer – ikke kun i forbindelse med klimakonferencen.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Kl. 14:37

Transportministeren (Carina Christensen):

Jeg vil meget gerne oversende et katalog med de initiativer, vi påtænker at sætte i gang, når det handler om miljørigtig transport generelt. Om det lige kommer fra Transportministeriet eller Klima- og Energiministeriet, må vi så lige vende tilbage til. Men jeg er helt sikker på, at der vil komme en god information op til klimatopmødet om alle de gode og positive initiativer, der vil blive sat i værk i den forbindelse.

Til spørgsmålet, om vi skal stille særlige krav til de ansatte i staten i forbindelse med klimatopmødet, vil jeg sige, at jeg nok har den holdning, at jeg synes, at folk positivt skal vælge cyklen til, og det er der heldigvis rigtig mange der gør. Vi arbejder bredt med virksomhedsordninger for at fremme cyklismen og få flere virksomheder til at sætte det på dagsordenen, og det gælder jo selvfølgelig både offentlige virksomheder og private virksomheder.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål nr. 4. Tak til transportministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 5, er stillet til miljøministeren af hr. Torben Hansen.

Kl. 14:38

Spm. nr. S 1499

5) Til miljøministeren af:

Torben Hansen (S):

Vil ministeren sørge for, at der indgås bindende aftaler med landbruget om randzoner?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artikel i bl.a. Altinget og Politiken den 8. maj 2008 om etablering af randzoner, herunder om etablering af randzoner på ministerens landejendom.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Miljøministeren.

Kl. 14:38

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Spørgsmålet går på, om ministeren vil sørge for, at der indgås bindende aftaler med landbruget om randzoner.

Jeg vil sige, at jeg sammen med fødevareministeren netop nu er i gang med at skabe et konsolideret grundlag for og en viden om det antal hektar, som er blevet udlagt til randzoner.

Jeg forventer, at vi har de konsoliderede tal i løbet af de kommende måneder, og så vil jeg selvfølgelig diskutere med fødevareministeren, hvordan vi når målsætningen, som jo tager afsæt i, at vi inden 2015 skal have etableret 50.000 ha randzone.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Tak til miljøministeren for svaret. Desværre var det sådan set ikke et svar på det spørgsmål, jeg stillede, for spørgsmålet gik i al sin simpelhed ud på, om ministeren vil sørge for, at der indgås bindende aftaler med landbruget om randzoner.

Randzoner er de områder, der skal beskytte vores søer, vores åer og de dyr og planter, der er i en zone omkring søerne og åerne. Det er sådan, at der herhjemme i 2009 samlet skal være udlagt 30.000 ha randzone på landsplan. De seneste tal, der ligger – og som ministeren selv har oversendt til Folketingets Miljøudvalg – viser, at der er 266 ha randzone. Det vil sige, at der mangler godt og vel 29.800 ha for at kunne leve op til målet.

Ministeren sagde selv i februar i et samråd i Folketingets Miljøudvalg, at det godt kunne ske, at man skulle til at kigge på, at det ikke længere var frivillige aftaler, der var nødvendige, men at man skulle over i en lidt strammere fortolkning. Jeg vil gerne citere, hvad ministeren sagde. Ministeren sagde:

»De nye resultater giver bestemt stof til eftertanke i forhold til effekten af frivillige virkemidler på landbrugets område.«

Derfor er spørgsmålet endnu en gang: Vil ministeren sørge for, at der indgås bindende aftaler med landbruget om randzoner? Det må være en politisk holdning, som ministeren kan fremlægge her, og ikke et spørgsmål om, om der skal tælles op eller ej, for enhver kan se, at målene slet, slet ikke nås.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Miljøministeren.

Kl. 14:41

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan jo helt bekræfte, at jeg selvfølgelig er citeret korrekt af hr. Torben Hansen, men ved samme lejlighed gjorde jeg også klart, at jeg synes, man ad frivillighedens vej skal sørge for, at man når målet, som jo tager afsæt i, at vi i 2015 skal have etableret 50.000 ha randzone.

Jeg vil også gerne gøre hr. Torben Hansen opmærksom på, at vi jo netop har sat gang i endnu flere analyser for at få skabt en bedre viden om, hvor mange hektar der faktisk er udlagt som randzone. Det er jo netop for, at vi får den mest opdaterede viden, og det er jo en viden, som hr. Torben Hansen også vil få forelagt, så snart jeg har resultatet.

Jeg vil derfor sige, at vi tager afsæt i, at vi ad frivillighedens vej når de mål, som der er lagt op til, men det er klart, at jeg sammen med fødevarerministeren i løbet af de næste måneder også vil se på, om der skal laves en ny værktøjskasse med nye virkemidler for at nå de mål, vi har sat os.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 14:42

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Når der siden 2004, i 2004, 2005 og 2006, ifølge den statistik, som ministeren selv har oversendt, samlet er blevet udlagt 266 ha og der skal være 30.000 ha klar inden 2009 og 50.000 ha klar inden 2015 – et tal, som ministeren også selv kom med i sit første svar – er det helt grundlæggende spørgsmål: Synes ministeren, at det viser, at frivillige aftaler inden for det her område hjælper?

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:43

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jamen jeg kan henholde mig til det, som jeg allerede har svaret, og så sige, at vi jo netop, i lyset af hvad tallet så helt præcis er, bliver nødt til at se på, om der skal indføres nye virkemidler for at nå den målsætning, som vi har sat.

Det er ganske korrekt, at vi har en målsætning, der hedder 30.000 ha i 2009 og 50.000 ha i 2015, og der vil vi så også se på, om der skal etableres nye virkemidler. Men jeg mener, vi først og fremmest skal gå ad frivillighedens vej, for jeg er ikke et sekund i tvivl om, at man også har mulighed for det. Det er klart, at vi står over for en udfordring, for vi har et målsat tal for randzoner, og der må vi så diskutere, om værktøjskassen har været god nok, når vi tager den overordnede evaluering af, hvor mange hektar randzoner der så er etableret.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Ida Auken som medspørger med to spørgsmål. Derefter får hr. Torben Hansen det sidste spørgsmål.

Kl. 14:43

Ida Auken (SF):

Jeg vil gerne spørge: Når ministeren står derhjemme og lader blikket vandre hen over sine marker og sin sø, hvad er det så for tanker, ministeren gør sig, med hensyn til at man kan over-

bevise en landmand om, at han skal lave randzoner rundt om sin sø, hvis det ikke engang kan ske hjemme på ministerens egen grund ad frivillighedens vej?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:44

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Blot for god ordens skyld kan jeg oplyse fru Ida Auken om, at jeg jo netop selv har udlagt ca. 1 td. land til natur- og miljøhensyn omkring et privat vandværk, hvor jeg har taget særlige natur- og miljømæssige forholdsregler. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at Dansk Landbrug selvfølgelig også vil være med til at leve op til den frivillige aftale, der er indgået.

Det er klart, at hvis man ikke når de mål, vi har sat, må vi selvfølgelig evaluere og se på: Hvad skal der så bruges for at nå frem til det antal randzoner? Men hvordan og hvorledes det skal være, har jeg overhovedet ikke besluttet endnu. Det er jo noget, man også skal have en politisk aftale om, men det, som jeg synes er vigtigt at slå fast, er jo, at vi nu skaber os et konsolideret overblik over, hvor mange hektar der rent faktisk er udlagt. Når det så er sket, ser vi på, hvad der videre skal ske i forhold til det, der tager afsæt i at nå de mål, som er fastsat.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Ida Auken.

Kl. 14:45

Ida Auken (SF):

Jeg vil gerne først og fremmest anholde, at ministeren, når vi taler om randzoner, snakker om noget land, han har lagt omkring et vandværk. Det er ikke en randzone, og det er simpelt hen vildledende over for befolkningen at stå og tale om at udlægge land et andet sted. Jeg går heller ikke ud fra, når man opgør randzoner – den her opgørelse, ministeren efterlyser – at man så vil tælle alle mulige andre steder med, altså andet end det, der ligger rundt om søer, åer og vandløb, der er definitionen på en randzone. Så jeg synes ærlig talt, det er en lille smule uhæderligt at henvise til udlægninger andre steder, når vi nu taler om randzoner.

Med hensyn til det konsoliderede tal undrer det mig, at man, når DMU, Danmarks Miljøundersøgelser, som jo dog er statens egen institution, laver en opgørelse, så ikke kan gå ud fra den, men skyder det hele til hjørne med, at vi nu skal vente på en ny undersøgelse af, hvor meget

der er. Det har vi fået at vide. Det går ikke bare langsomt, det er nærmest gået i stå, og vi skal nå det inden 2009.

Bekymrer det ikke ministeren, at vi skal kunne nå det her inden 2009 – med den hastighed, vi bevæger os med nu?

Kl. 14:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:46

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tillader mig blot også at besvare det spørgsmål, som jo er fremgået af medierne, om, hvorvidt jeg ikke skulle tage nogen særlige hensyn til natur og miljø. Det er derfor, jeg tillader mig at nævne, at jeg har udtaget et område – 1 td. land – som ikke bliver dyrket. Det er helt rigtigt, at det ikke er en randzone, men det er trods alt et område, som ikke bliver dyrket, og som er udtaget for at beskytte vandinteresser, men ikke mindst for at tilgodese natur- og miljøinteresser.

Det er selvfølgelig klart – der var jo en stor debat efter det samråd, som fandt sted i Folketinget, om, hvad det eksakte tal er – at vi så står over for en udfordring; det har jeg jo også erkendt. Hvordan og hvorledes vi så kommer videre i forhold til at nå vores målsætning, vil jeg selvfølgelig diskutere med Folketingets partier, men jeg er ikke villig til at fremlægge en endelig løsning på det her i Folketingssalen i dag. Det er bl.a. derfor, jeg vil se, hvad den konsoliderede viden helt præcis giver os.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Ida Auken. Så er det hr. Torben Hansen for sidste spørgsmål.

Kl. 14:47

Torben Hansen (S):

Uanset om ministeren skal have et konsolideret videngrundlag eller ej – det kan vi da bare glæde os over – står det i hvert fald tindrende krystalklart, at man slet, slet ikke når den målsætning, som man skulle, på de 30.000 ha i 2009. Tallet på de 266 har jeg selv været fremme med, for det er det, ministeren selv har oversendt. Det hele bliver så pakket ind i, at man nu må kigge på det, og at man skal have et nyt tal, og hvad ved jeg.

Kunne ministeren, som jo er valgt som politiker, dvs. valgt til at have en holdning, ikke her over for Folketinget sige: Jeg synes, det er utilfredsstillende, og jeg vil gerne være med til, at vi nu skal begynde at kigge på nogle mere bindende aftaler med landmændene, fordi de frivillige

åbenbart ikke duer? Kunne vi ikke få en politisk tilkendegivelse, frem for at man hele tiden skal dække sig ind under, at man skal have et nyt grundlag og et nyt grundlag og et nyt grundlag? Det reelle grundlag er, at man er langt, langt, langt fra det mål, der er stillet op for både 2009 og 2015.

Lad os få nogle politiske holdninger fra ministeren. Vil ministeren være med til, at vi får lavet nogle bindende aftaler til glæde for åerne og til glæde for søerne?

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:48

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil blot henholde mig til det, som jeg faktisk allerede har oplyst. Jeg sagde til hr. Torben Hansen, at i løbet af de næste måneder vil Miljøministeriet og Fødevareministeriet bl.a. udarbejde en værktøjskasse med nye virkemidler, der skal medvirke til, at målene kan nås. Det er jo netop et klart politisk svar på det, der bliver spurgt om.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak. Det var slut på spørgsmål nr. 5 på dagsordenen.

Det sidste spørgsmål er ligeledes stillet til miljøministeren af hr. Torben Hansen.

Kl. 14:49

Spm. nr. S 1501

6) Til miljøministeren af:

Torben Hansen (S):

Er ministeren først blevet miljøbevidst, efter at han er blevet miljøminister?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1499.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:49

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er jo et spørgsmål, der tager afsæt i, om ministeren først er blevet miljøbevidst, efter at han er blevet miljøminister, og dertil kan jeg sige: Nej, det er jeg bestemt ikke. Det er noget, som jeg har været gennem mange år – jeg har også

interesseret mig for miljø- og naturpolitik, så jeg kan sige, at det ikke er noget, der er kommet til mig som en åbenbaring, efter at jeg er blevet miljøminister.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 14:49

Torben Hansen (S):

Det her spørgsmål er rejst på baggrund af, at det står klart, at de randzoner, som vi lige har talt om, og som det jo skulle være frivilligt at oprette, har miljøministeren heller ikke oprettet. Så får vi igennem pressen at vide, at ministeren ikke var miljøminister, da der blev tilsået i efteråret, og det er selvfølgelig rigtigt nok, men det rejser jo netop det spørgsmål, om hr. Troels Lund Poulsen først bliver miljøbevidst, bl.a. med hensyn til randzoner, efter at han er blevet minister.

Efter samrådet i februar stod der bl.a. også, at ministeren var skuffet over, at landmændene ikke havde levet op til aftalen, men så må ministeren vel også være skuffet over sig selv, og det må vel også stå klart, at hvis det er sådan, at det, der åbenbart skal til, for at landmændene vil udlægge randzoner, er, at de alle sammen så først skal udnævnes til miljøministre, så bliver det jo en ganske bekostelig affære.

Men er miljøministeren så skuffet over sig selv, når nu han var skuffet over alle andre landmænd, der ikke havde gjort det samme i februar?

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:50

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu kan jeg starte med bl.a. at henholde mig til det, som jeg har svaret, og så vil jeg også gerne slå fast, at jeg bestemt er miljøbevidst og også har været det, før jeg blev minister. Det er jo netop derfor, jeg har udtaget 1 td. land til særlige miljø- og naturhensyn i forbindelse med det private vandværk, som ligger op mod den jord, som jeg har.

Jeg har jo også offentligt givet til kende, at jeg har taget det hensyn, men jeg har også sagt, at der selvfølgelig bliver etableret en markant randzone, når der skal tilsåes igen i 2008, og det håber jeg selvfølgelig også glæder hr. Torben Hansen.

Så vil jeg også gerne anfægte det udsagn om, hvorvidt man skal gøre alle landmænd til miljø-

ministre, for at de vil opfylde målsætningen om at etablere de hektar randzoner, der skal til. Det tror jeg er en lidt for primitiv tilgang til tingene.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 14:51

Torben Hansen (S):

Det er meget muligt, at ministeren synes, at det er en lidt primitiv tilgang, men jeg må gøre opmærksom på, at det, som ministeren rent faktisk svarede, da sagen kom frem i sidste uge, var, at der var blevet tilsået, før han blev miljøminister. Så jeg vil sige, at den primitive tilgang ikke er startet her, men hos ministeren.

Det næste spørgsmål er, om ministeren, når han nu i de kommende måneder skal ud og overbevise landmændene om, at de nu skal lave de her randzoner, så kan se dem i øjnene, vil vide at han ikke selv har gjort det. Vi må jo sige, at værdien af de frivillige aftaler ikke har været stor, når der kun er blevet etableret 266 ha, så vil ministeren være parat til at indgå en frivillig aftale med sig selv? Den har åbenbart ikke virket, så jeg synes, at det her til fulde viser, at det aftalesystem, man har, ifølge hvilket man skal nå op på de 30.000 ha, åbenbart ikke virker, når ikke engang miljøministeren som tidligere politisk ordfører kunne drømme om at kaste sig ind i det, hvilket reelt er, hvad der er sket.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:53

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan faktisk ikke oplyse meget mere, end jeg har gjort. Jeg kan sige, at de 266 ha, som hr. Torben Hansen nævner, lige præcis er det tal, som vi nu beder om at få konsolideret, for der har jo været forskellige tal fremme om, hvor mange hektar der er blevet udlagt som randzoner, og det vil hr. Torben Hansen jo så også få tilsendt.

Jeg vil også gerne slå helt fast, at jeg jo netop har vist særlige natur- og miljøhensyn, lang tid før jeg blev miljøminister, og hr. Torben Hansen kan så glæde sig over, at der vil være en markant randzone omkring den mergelgrav/sø, som ligger på min jord, og den etableres i forbindelse med tilsåningen i efteråret 2008. Jeg håber, at hr. Torben Hansen så kan konstatere det som mit yderligere bidrag til at gå foran, og derfor vil jeg slå fast, at jeg har vist særlige miljø- og naturhensyn, men jeg vil selvfølgelig også sige, at jeg nu laver en markant randzone, og det gør jeg ik-

ke, fordi jeg er blevet miljøminister, men fordi jeg også gerne vil gå foran, og det gør jeg så.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Torben Hansen.

Kl. 14:54

Torben Hansen (S):

Nu får vi at vide, at randzonen kommer – ikke fordi ministeren er blevet miljøminister, men fordi ministeren vil gå foran, og det er da nye toner i forhold til, at ministeren, da han havde chancen i efteråret, så ikke lavede randzonerne. Men det fjerner jo ikke fokus fra, at det åbenbart ikke er nok, at de aftaler er frivillige, når ikke engang et folketingsmedlem, som senere blev minister, kunne finde ud af at overholde dem.

Så det næste spørgsmål, som jeg ikke fik svar på før, er: Kan ministeren, når han nu i de kommende måneder skal tage rundt og overbevise danske landmænd om, at det her er ganske fantastisk, så se dem i øjnene, i betragtning af at udlægning af randzoner ikke var noget, der tyngede ministerens samvittighed, før han blev miljøminister?

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Miljøministeren.

Kl. 14:55

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan sådan set henholde mig til det, jeg har sagt: Miljøministeriet og Fødevarerministeriet vil i løbet af de næste måneder bl.a. udarbejde en værktøjskasse med nye virkemidler, der skal sikre, at vi når målene. Og jeg kan uden problemer se danske landmænd i øjnene, for jeg har netop, allerede før jeg blev miljøminister, taget en lang række hensyn til natur og miljø.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmålet. Tak til miljøministeren og spørgeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til velfærdsministeren og fødevarerministeren om stigende fødevarerpriser og konsekvenserne heraf.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Anmeldelse 09.05.2008).

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) Forespørgsel nr. F 13:

**Forespørgsel til miljøministeren:
Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer han vil tage på baggrund af OECD's kritik af den danske miljøindsats?**

Af Per Clausen (EL), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Frank Aaen (EL).
(Anmeldelse 29.01.2008. Fremme 01.02.2008).

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren for forespørgerne, hr. Per Clausen.

Kl. 14:56

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Da vi i starten af året fik en OECD-rapport om tilstanden af den danske natur og miljøet, stod det jo endnu en gang klart, at det på mange områder er sådan, at både natur- og miljøpolitikken i Danmark sejler. Og selv om man kan sige, at OECD både udleverede kompas og kikkert til regeringen i forbindelse med aflevering af den her rapport, er det jo karakteristisk for den debat, der har været efterfølgende, at det mest er gået ud på, at miljøministeren har sagt: Vi er i færd med at løse problemerne. Eller miljøministeren har sagt: Vi har nedsat et udvalg, der vil løse problemerne, osv. osv.

De grundlæggende problemer, som OECD-rapporten peger på, er jo problemer, som også er